

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 6/1994 - 46 pàgines

Sessió Ordinària del dia 19 de maig de 1994

El dia 19 de maig de 1994, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia següent:

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost general per a 1994.

2. Examen i presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de la quota de residents sense treball per a l'any 1994.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de mobiliari i d'informàtica de l'Administració de Justícia, no pressupostades en el Projecte de llei del pressupost per a 1994.

4. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de personal del Ministeri d'Educació, no pressupostades per un error de transcripció en el Projecte de llei del pressupost per a 1994.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
- M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

- M.I. Sr. Marc Forné Molné
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau
- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Josep Areny Fité
- M.I. Sr. Modest Baró Moles

El M.I. Sr. Manuel Mas Ribó ha excusat la seva absència.

Hi és també present el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Gabriel Dallerès Codina, Ministre de Sanitat; Rosa M. Mandicó Alcobé, Ministra d'Educació, Joventut i Esports; Josep Casal Casal, Ministre de Finances; Jordi Mas Torres, Ministre d'Ordenament Territorial i Medi Ambient; Jaume Serra Serra, Ministre d'Economia; Marc Vila Amigó, Ministre de Relacions Exteriors, i Ramon Serra Farrero, Ministre d'Afers Socials.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

Després de comprovar els membres assistents a la reunió el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió.

(Són les 10h10)

El M.I. Sr Síndic General:

Si no hi ha cap inconvenient, afegiríem dos punts a l'ordre del dia, que son dos Projectes de llei d'àmbit extraordinari que el Govern ha demanat que es tramitessin pel procediment d'extrema urgència i necessitat. Tramitació que ha estat acceptada per la Sindicatura.

Passarem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost general per a 1994.

Passaré la paraula als senyors ponents de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost; Sr. Casadevall.

El M.I. Sr Enric Casadevall:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a ponent, juntament amb el Sr. Jordi Cinca, del Projecte de llei de pressupost general per a 1994, passo a exposar la primera part de la ponència.

La presentació de les esmenes a aquest Projecte de llei, per part dels diferents grups parlamentaris, s'ha realitzat de diferents formes, de manera que hi ha esmenes a la totalitat d'una secció, a un capítol, a un article, especificant dins quin ministeri o secció estan adscrits, i també s'han presentat esmenes que afecten un concepte que es troba pressupostat en totes o en la majoria de seccions dels diferents ministeris.

Per raons de claredat, s'ha optat per detallar al màxim el contingut de cada esmena, la qual cosa ha fet que aquesta s'hagi anat reproduint al llarg de tot l'informe, especificant quins conceptes afecta i ordenant-la en la secció corresponent. Això ha comportat que les 231 esmenes inicialment presentades es convertissin finalment en 596.

Abans d'iniciar l'estudi de les esmenes la Comissió va aprovar el següents criteris:

Primer: admetre a tràmit les esmenes quan continguin remissions incoherents de literal o de l'import, demanant en cada cas, als representants del grup parlamentari que ha presentat l'esmena, quina és la interpretació que se n'ha de fer.

Segon: admetre a tràmit les esmenes quan no tinguin la mateixa especificació que el text que modifiquen, demanant als representants del grup parlamentari que ha presentat l'esmena, quina és l'interpretació que se n'ha de fer.

Tercer: admetre a tràmit les esmenes quan un grup parlamentari no hagi numerat en el seu informe les esmenes presentades.

Quart: admetre a tràmit les esmenes que modifiquin l'estat de despesa d'un departament que afecta les transferències a un organisme o entitat. S'ha de tenir en compte, també, la modificació de l'estat d'ingressos i, si escau, del de despeses d'aquest darrer. El representant del grup parlamentari que ha presentat l'esmena ha d'especificar quines són les partides de despeses o d'ingressos de l'entitat parapública que s'ha de modificar. Les esmenes de l'estat de despeses d'un departament que afecten les transferències, a un organisme o entitat, s'han de debatre i votar conjuntament amb les de modificació de l'estat d'ingressos i, si escau, del de despeses d'aquest darrer que són conseqüència de les primeres.

Cinquè: admetre a tràmit les esmenes que es presentin a nivell de subconcepte, amb el benentès, que la modificació que es proposa queda traslladada al concepte (segons diu l'article 14.3 de la Llei general de les finances públiques).

Sisè: admetre a tràmit les esmenes que es presentin a nivell de naturalesa o projecte, en el ben entès que la modificació que es proposa queda traslladada al programa (segons diu l'article 14.3 de la Llei general de les finances públiques).

En aquests dos casos, el cinquè i el sisè, s'ha acceptat aquest criteri per majoria, amb vint vots a favor i vuit en contra.

Setè: admetre a tràmit les esmenes que es presentin a nivell de servei, capítol o article, que especifiquin quin és el percentatge de disminució, o l'import global que cal reduir. Es demana, en cada cas, al representant del grup parlamentari que ha presentat l'esmena, que especifiqui quina és la modificació que s'ha de realitzar en cada concepte.

Vuitè: admetre a tràmit les esmenes que proposin diverses modificacions dins d'una mateixa esmena.

Novè: admetre a tràmit les esmenes que es refereixin a les remuneracions bàsiques, i quan no s'hagi presentat la corresponent esmena de modificació al concepte de cotització de la Seguretat Social, ja que s'entén que per coherència s'ha de realitzar aquesta modificació.

Deu: No admetre a tràmit les esmenes que no compleixin el que estableix l'article 110 del Reglament del

Consell General, és a dir, quan les esmenes que comportin altes en l'estat de despeses, no proposin en la mateixa esmena, una baixa de quantitat igual. La baixa s'ha de proposar en la mateixa esmena, de manera que l'alta i la baixa es puguin debatre i votar conjuntament, i no pot ser aprovada l'una sense l'altra.

Onzè: no admetre a tràmit les esmenes que es presenten al Projecte de llei de pressupost, quan no es refereixin al text articulat o a l'estat d'ingressos o de despeses. No es poden admetre a tràmit les esmenes que es refereixin a les memòries, als annexos i als documents que acompanyin el pressupost.

Dotzè: no admetre a tràmit les esmenes de modificació quan no s'indica quin és l'import que cal reduir, o no es proposa cap import alternatiu.

Tretzè: no admetre a tràmit les esmenes que són manifestacions d'intencions i que, per tant, no han estat ordenades en l'informe de la ponència.

Finalment, de les 596 esmenes de què consta la ponència, 430 han estat retirades pels representants dels diferents grups parlamentaris, després d'obtenir el complement d'informació necessari i quan aquest ha estat satisfactori. De les 166 esmenes que finalment han centrat el debat de la Comissió, en 71 casos s'ha arribat a una transacció entre diverses propostes i, abans de procedir a la votació, 58 esmenes han estat consensuades i aprovades per unanimitat, 60 altres s'han aprovat per majoria, i les 38 esmenes restants, de les quals tots els grups parlamentaris n'han perdut alguna, formen el nucli de la major part d'esmenes que finalment s'han reservat per ser debatudes en el Ple de la Cambra.

Si bé, és cert que el consens ha estat la nota predominant durant tot el debat en el si de la Comissió, en alguna de les esmenes reservades, i que es debatran a continuació, les diferents posicions dels grups parlamentaris no han fet possible un acord.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jordi Cinca, per continuar amb l'informe.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la segona part, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en el Projecte de pressupost presentat pel Govern, cal destacar un seguit d'observacions i recomanacions, que la Comissió va acordar realitzar per unanimitat. El motiu d'aquestes

observacions i recomanacions són reflexions que en el conjunt de la Comissió han anat sorgint, un cop s'han debatut i s'han rebut diferents explicacions per part dels membres de Govern que han anat compareixent i, que si bé no poden tenir un reflex potser immediat en el Projecte de pressupost, sí que hem cregut convenient que fossin motiu de reflexió per part de l'executiu.

Amb aquest ànim, doncs, es van fer dues observacions. Una primera, arran de tres esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, concretament la 299, la 548 i 549, de l'informe de la ponència, de les quals saltaré l'explicació, atès que el Sr. Síndic, en iniciar aquesta sessió, ens ha informat que s'introdueixen en la sessió d'avui dos Projectes de llei de caire extraordinari, que justament solucionen el que la Comissió deia en aquesta primera observació. No obstant això, voldria destacar que un dels dos Projectes de llei recull unes quantitats diferents a les que inicialment va presentar l'Agrupament Nacional Democràtic, en les seves esmenes 548 i 549, de l'informe de la ponència.

Una segona observació, motivada per l'esmena (19,31) del grup parlamentari Nova Democràcia, que fa referència a la remuneració prevista per als treballadors de l'Administració central, que llegeixo íntegrament:

"En la memòria que acompanya el Projecte de pressupost, s'especifica que l'increment previst de la massa salarial és del 3,5% respecte la massa salarial liquidada l'any 1993. Segons el Ministeri de Finances, aquest percentatge d'augment de la massa salarial comporta en realitat, un augment màxim de l'1,1% del valor del punt. La Comissió, demana al Govern que al llarg d'aquest debat concreti quin serà l'augment del valor del punt que aplicarà per a l'any 1994."

Pel que fa a les recomanacions, també voldria destacar que totes elles fetes per unanimitat diuen el següent:

"Amb relació a l'article núm 21 —Lloguers— la Comissió recomana que es dugui a terme una revisió acurada dels lloguers actuals, a fi de poder, d'una banda, eliminar lloguers de terrenys i edificis que el Govern no utilitza, i per altra banda, reduir considerablement molts dels lloguers que actualment satisfà l'Administració central."

Una segona recomanació diu el següent:

"Conscients de l'estructura pressupostària que per a 1994 tenen ja les federacions i els clubs esportius, la Comissió no vol entrar a valorar cap esmena amb relació al concepte 4.48.482 —Transferències corrents a institucions no lucratives— de la secció 43 —Esports— però, per als propers anys, es demana que en la presentació dels documents que acompanyen el

Projecte de llei de pressupost s'adjunti la relació de paràmetres a partir dels quals s'atorguen aquestes subvencions, i així mateix, amb relació a aquestes subvencions, es fa especial esment, que es dóna compliment a allò que estableix l'article 44 de la Llei general de finances públiques, i que, per tant, es procedeix a la realització de les auditories financeres d'aquelles entitats públiques o privades que rebin una subvenció per part del Govern."

Una tercera recomanació, relacionada amb el Ministeri d'Economia a la secció de turisme, secció 65, diu:

"La Comissió considera que els imports assignats a les campanyes de promoció publicitària s'haurien d'acompanyar de quantitats destinades a dur a terme programes de formació per a tots els sectors que integren la política turística del país, a fi de garantir una qualitat dels serveis que estigui d'acord amb l'estructura del mercat turístic internacional, millorant la canalització i l'organització turística, així com la promoció i la publicitat turístiques, a través de la formació i de campanyes de sensibilització."

La quarta recomanació, en aquest cas dins del Ministeri de Sanitat, secció 72, fa referència a les transferències corrents a l'entitat parapública SASS, per un import de 829.588.000 PTA., partida que ha sofert un important increment respecte a l'import pressupostat l'any 1993, concretament de 418.465.683 PTA. Després d'analitzar les explicacions rebudes per part del Govern, la Comissió vol expressar el sentiment de preocupació amb relació al SASS i, sobretot, pel que fa al funcionament del nou Centre Hospitalari a nivell estructural i econòmic. A més, l'anàlisi aprofundida d'aquesta partida, ha obert una sèrie d'interrogants al si de la Comissió sobre el model sanitari del país, la qual cosa ha plantejat la necessitat d'obrir un debat sobre aquest tema. Necessitat que la Comissió voldria traslladar tant a la Comissió de Sanitat com al propi Govern.

Finalment, una recomanació novament referida a la qüestió de la remuneració dels treballadors de l'Administració. La Comissió considera que la política ha de mantenir el principi d'increment general d'un idèntic percentatge d'augment salarial, per al conjunt del personal de l'Administració pública, així mateix, la Comissió recomana al Govern que procedeixi a definir una política salarial, de manera que el diferencial salarial existent no augmenti any rera any.

Finalment, Sr. Síndic, i al marge del que és purament l'informe, voldria fer esment de tres errors que hem detectat en analitzar novament el conjunt de l'informe, i que voldria fer constar perquè es puguin corregir.

Concretament, a la pàgina 25 de l'informe final de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, dins del

servei 06 —Tribunal Constitucional— cal corregir la transferència que ha de figurar en el servei 01 del Cap de Govern essent la xifra correcta de 62.775.260 PTA., i no 63.175.260 PTA., com diu el primer paràgraf. A la pàgina 40 del mateix informe, cal corregir la designació que s'ha fet del Ministeri, en lloc d'Ordenació Territorial s'ha de dir Ordenament Territorial. Cal corregir aquests dos mots. Finalment, a les pàgines 38 i 40 on han quedat recollides les esmenes aprovades per la Comissió amb relació a la intervenció general, cal especificar que només hi ha hagut una reducció de 500.000 PTA., en relació a l'esmena presentada per Nova Democràcia, i no d'1.000.000 PTA, com es podria donar a entendre de la lectura d'aquest informe.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

A la vista de l'exposat, i del contingut en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, es poden constatar quatre blocs essencials:

- 1- Correspondria als articles, a les partides, als capítols, als conceptes o als programes que no han rebut cap esmena.
- 2- Els que han estat esmenats en un primer temps, i dels quals tal com s'ha dit, les esmenes es van retirar en el si de la Comissió.
- 3- Els esmenats per unanimitat a dins de la Comissió, ja sigui en què l'esmena ha estat acceptada, o bé mitjançant la presentació d'una esmena transaccional.
- 4- Els esmenats o mantinguts per acord majoritari de la Comissió; cal destacar que alguns d'aquests no han merescut cap reserva d'esmena ni vot particular. D'altres han merescut ja sigui reserves d'esmena ja sigui vots particulars.

Respecte a les reserves d'esmena i vots particulars que s'han presentat, la Sindicatura va prendre un acord ahir. Demanaria a la Sra. Secretària de Sindicatura que el volgués llegir. Si us plau.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

"Amb relació al Projecte de llei de pressupost per a l'exercici 1994, la Sindicatura ha examinat les esmenes que han estat reservades i els vots particulars formulats, i ha acordat el següent:

- atès que l'esmena núm 19 de Nova Democràcia no fou admesa a tràmit per la Comissió, ja que no presentava les contrapartides de disminució per equilibrar els

arguments proposats, es proposa que no sigui examinada pel Consell General.

- pel que fa a les esmenes reservades per Coalició Nacional Andorrana, es proposa examinar-les seguint el mateix criteri adoptat per la Comissió, consistent a acceptar aquelles que afecten un concepte que es troba pressupostat en totes o en la majoria de seccions dels diferents ministeris, detallant-ne al màxim el contingut i ordenant-la en la secció que correspongui.”

El M.I. Sr. Síndic General:

Seguim, doncs, a procedir a la discussió i l'aprovació del pressupost de 1994, article per article.

Proposo de fer-ho seguint el mateix ordre que hi ha a dins de l'informe donat per la Comissió.

Passaríem, doncs, a l'articulat del Projecte de llei. No van merèixer cap esmena els articles 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14, i la disposició final; els articles 8 i 10, van ser modificats per esmenes que van estar acceptades per unanimitat a la Comissió.

Proposaria, doncs, que s'aproveïssin per assentiment aquests articles, tenint en compte que els articles 2 i 14, porten la referència de les quantitats globals del pressupost. Aquestes quantitats quedaran modificades tenint en compte els acords que s'adoptin aquí, en aquesta Cambra.

No hi ha oposició, doncs queden aprovats.

L'article 5 ha estat modificat d'acord amb dues esmenes, una al segon paràgraf de l'apartat c, aquesta ha estat acceptada per majoria de la Comissió, però no s'ha presentat cap reserva d'esmena, ni cap vot particular sobre aquest punt; l'altra esmena modifica els apartats c, d, i e, i ha estat acceptada per unanimitat de la Comissió. Si el grup que va fer oposició no diu res, també proposaria l'acceptació per assentiment.

Doncs, resta aprovat tot l'articulat de la Llei, amb les modificacions corresponents als articles 2 i 14, que es veuran al final.

Passaríem, doncs, al Projecte de pressupost del M.I. Consell General.

Aquí també, proposaria l'aprovació per assentiment de les partides que no han merescut cap esmena per part de cap grup parlamentari, o bé, de les esmenes que es van retirar, així com les modificacions corresponents al capítol 2 article 28, conceptes 281, 282 i 283, que van ser acceptades per unanimitat de la Comissió.

Doncs, queda aprovat.

S'han presentat reserves d'esmena per part del grup parlamentari Canillo-Massana, al capítol 1, article 11, concepte 111, despeses de remuneració, i el capítol 1, article 18, concepte 181 cotitzacions de Seguretat Social, corresponent a les esmenes núm 5, 6, 9 i 10 de l'informe de la Comissió.

Vist que engloben una mateixa realitat proposaria que es debatessin i es votessin conjuntament les quatre esmenes.

Passo, doncs, la paraula al Sr. Garrallà per a la defensa de les esmenes.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Amb les reserves d'esmenes que hem presentat, que són la 1, 2, 3, i 4, les nostres esmenes, i en el moment de consensuar el pressupost del Consell General, en el si de la Junta de Presidents de grups parlamentaris, vam expressar la nostra opinió sobre l'increment de la remuneració dels Consellers Generals.

El nostre Grup Parlamentari entén que caldrà revisar la remuneració actual en un futur no gaire llunyà, per tal de permetre a tothom adoptar el càrrec de Conseller General, però la situació econòmica actual aconsella posposar aquesta decisió per a la propera legislatura.

En les darreres eleccions, tots els grups polítics que van participar en la campanya electoral van proposar solucions per tal de reduir la despesa pública. Aquesta voluntat, uns i altres, la vam renovar durant les diferents intervencions en el debat parlamentari de la sessió d'investidura del Cap de Govern.

Durant la negociació de les esmenes al pressupost, en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ha quedat patent, altra vegada, la voluntat de tots els grups parlamentaris de reduir les despeses de funcionament que creixen de forma alarmant. És just, que si hem estat exigents amb els salaris en general i, especialment, amb les remuneracions d'algunes institucions, prediquem nosaltres amb l'exemple, traslladant aquest increment de la remuneració dels Consellers Generals a la propera legislatura.

És tot, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris. Grup Mixt? No pren la paraula. Coalició Nacional Andorrana? No pren la paraula. Nova Democràcia? No pren la paraula. Grup Lliberal?

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Només dir que estem totalment d'acord amb l'exposició que ha fet el Sr. Garrallà i ens reafirmem, doncs, en la nostra defensa a l'esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic? No pren la paraula.

Doncs, passarem a la votació. Sí, significa sí, en aquest cas, a les quatre esmenes, al conjunt de les esmenes. No, no al conjunt de les esmenes i, doncs, manteniment del text que va ser acceptat per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: Abstenció

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Marc Forné Molné: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: Abstenció

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 15 No. 9 Sí. 3 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena per majoria.

Queda aprovat el pressupost del Consell General per al 1994.

En coherència amb les esmenes acceptades inicialment, l'import a transferir al Consell General, assignat en el concepte 431 de l'Administració general de la secció 01 del Cap de Govern, comporta una reducció de 6.800.000 PTA, corresponents a les esmenes sobre els conceptes 281, 282, i 283, citades anteriorment.

Passem, doncs, al Projecte de pressupost d'ingressos de l'Administració general, que ha mantingut una esmena, l'única que s'havia presentat, i que la Comissió havia rebutjat per majoria.

Proposo, doncs acceptar per assentiment totes les seccions excepte la 2, que ha merescut l'esmena.

No hi ha oposició. Doncs, queden acceptades.

Passaria la paraula al Sr. Antoni Cerqueda, en representació de la Coalició Nacional Andorrana per a la defensa de l'esmena. Correspon a la número 18 de l'informe de la Comissió.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, l'esmena fa referència a la subsecció 21 —Taxes sobre el consum i IMI—.

El Projecte de pressupost presentat pel Govern proposa un increment dels ingressos en aquest concepte d'un 10,55%, que representa 1.450 milions de PTA, respecte a la quantitat prevista per a l'exercici 93. No coneixem la liquidació del pressupost 93 i, per tant, ignorem la xifra total realment recaptada pel Govern l'any passat. El que sí que tenim clar és que malauradament, en aquest exercici 94, els ingressos no creixeran, i és molt possible que disminueixin, tenint en compte la situació econòmica actual i les perspectives a curt termini.

Coalició Nacional Andorrana no entén els criteris que han dut el Govern a proposar un increment en el capítol 21 — Taxa sobre el consum i IMI— com no

sigui el fet de voler maquillar a la baixa el dèficit realment esperat.

Coalició Nacional ha volgut reservar aquesta esmena no solament per provocar una votació, sinó per cridar una vegada més l'atenció dels Consellers Generals, i del Govern, envers la urgent necessitat de buscar noves fonts d'ingressos no impositives, que permetin assegurar l'equilibri pressupostari sense renunciar a un creixement moderat de la nostra economia. Per no repetir arguments, em remeto a la nostra intervenció davant aquesta Cambra, el dia del debat de globalitat del pressupost. Pensem, Molt Il·lustres Senyors, que si no som capaços de fer créixer l'economia real, la del conjunt de béns i serveis del país, afavorint i aprofitant l'impuls i el dinamisme de la iniciativa privada, no podrem generar riquesa i crear nous llocs de treball per assegurar el futur laboral a tota la població escolar, que en el curs 92-93, ja era superior als 9000 alumnes.

Molt Il·lustres Senyors, si no som capaços de fer créixer la nostra economia, la funció del Govern no serà d'administrar bé la riquesa del país, serà de gestionar la pobresa.

Coalició Nacional Andorrana proposa:

- modificar la quantitat pressupostada per a l'exercici 94, en la subsecció 21 —Taxes del consum i IMI— deixant-la en 13 mil milions de PTA.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: no hi ha intervenció; Agrupament Canillo-Massana? No hi ha intervenció. Nova Democràcia?

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, és clar, aquí hauríem de tornar a fer el debat, el que ja van fer els companys de la Comissió, o el que ja d'alguna manera hem fet aquí, com ha dit, també, el meu company parlamentari en altres debats. La situació del dèficit no se soluciona amb el fet que ara vulguem ajustar a la baixa el pressupost. S'han d'adoptar mesures. Només vull recordar que ja que la Coalició Nacional ha fet un recordatori del seu programa, nosaltres no creiem gaire en la loteria i, per tant, ens sembla que s'han de trobar noves fonts d'ingressos, però dissortadament no ens podrem escapar que siguin impositives.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal, Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

El Grup Lliberal, d'alguna manera comparteix la inquietud de la CNA sobre la partida que fa referència al nivell real de les importacions del país. Vull dir que no podem oblidar que potser des del punt de vista monetari, amb el consolidat en pessetes, el nivell de les importacions es manté, almenys en l'acumulat en el mes d'abril, el que vol dir directament que les importacions reals estan baixant. Per tant, mantenim o compartim aquesta preocupació que ha expressat el Sr. Antoni Cerqueda de la Coalició Nacional Andorrana, el que passa és que nosaltres preferim alinear-nos al costat de l'optimisme i, per tant, no votarem a favor d'aquesta esmena. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, nosaltres compartim la previsió d'ingressos que fa el Govern i, per tant, tampoc ens alinearem a favor d'aquesta esmena. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passarem, doncs, a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment de les quantitats acceptades per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

El recompte de vots, sobre 27 vots emesos: 24 No. 3 Sí.
Cap Abstenció.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aprova la secció (2.21) per majoria, i resta així aprovat el pressupost d'ingressos de l'Administració general.

Passem al Projecte de pressupost de despeses de funcionament de l'Administració general.

Aquí també proposo acceptar per assentiment totes les partides pressupostàries que no han estat esmenades, ja sigui perquè no van merèixer cap esmena, ja sigui perquè aquestes van ser retirades en el si de la Comissió.

Així mateix, proposo d'acceptar per assentiment totes les partides esmenades per unanimitat de la Comissió, ja sigui perquè l'esmena va ser votada directament, ja sigui via esmenes transaccionals.

Queda aprovat.

Les esmenes 135, 143, —sempre que dono els números corresponen a la numeració de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost— 262, 476, i la transaccional entre les esmenes 23, 24, i 25, van ser aprovades per majoria en el si de la Comissió. No s'hi

ha presentat cap reserva d'esmena, ni cap vot particular.

Proposaria, si cap grup parlamentari no manifesta la voluntat d'oposar-s'hi expressament, que fossin aprovades també per assentiment.

Cap problema? Doncs s'aproven.

Resten les partides a les quals s'ha presentat una reserva d'esmena o s'ha formulat un vot particular. En aquest sentit, les esmenes presentades per la Coalició Nacional Andorrana, la segona i la tercera més precisament, afecten diferents partides de diferents serveis, de diferents ministeris, i proposaria de començar per aquestes, i de fer una discussió i votació en bloc.

L'esmena núm 2 es desglossa segons les esmenes de la Comissió en les 57, 69, 168, 273, 337, 350, 361, 373, 385, 421, 471, 516 i 529 que corresponen al capítol 1 —Despeses de personal— concepte 195 —Vestimenta.

Passo la paraula al Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, intervindrem una sola vegada per defensar la nostra reserva d'esmena. La major part de les esmenes presentades per Coalició Nacional Andorrana, que feien referència al control i la racionalització de la despesa pública, han hagut de ser retirades per no ajustar-se al previst en el nou Reglament del Consell General, concretament l'article 110.

La voluntat de Coalició Nacional Andorrana era de presentar un sistema de despeses alternatiu, que consistia a responsabilitzar un sol ministeri del control d'un mateix concepte de despesa, en lloc d'estar repartit entre tots els ministeris o entre diversos ministeris. Aquest sistema, que s'atansa molt més que l'actual al pressupost per objectius i accions del Govern i que, sense dubte, permetria un estalvi important en la despesa pública, no s'ha pogut admetre a tràmit dins del previst en l'actual Reglament del Consell General.

Coalició Nacional Andorrana es manté en la seva afirmació que el pressupost presentat pel Govern no és, en absolut, un pressupost de contenció i racionalització de la despesa pública. Amb l'acceptació del model proposat per Coalició Nacional, s'hauria pogut assolir una reducció de la despesa molt superior a la que presenta avui la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. És, però, amb satisfacció que compartim la proposta de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, consistent a reduir la despesa pública en un 4%, al voltant d'uns mil milions de pessetes, que compta amb l'acord de la majoria dels grups parlamentaris.

Coalició Nacional manifesta que bé, en el decurs dels treballs de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ha donat suport a totes les esmenes que permetien una reducció de la despesa pública, amb independència del color polític de qui les proposava.

Coalició Nacional Andorrana agraeix, també, a la resta de grups parlamentaris, el suport rebut en la votació de les esmenes que no han hagut de ser retirades.

Coalició Nacional Andorrana desproveïda, per imperatiu legal, dels seus arguments principals per defensar en aquesta sessió la disminució de la despesa pública, reitera la seva voluntat de continuar treballant per reduir, controlar i racionalitzar la despesa, i retira les seves reserves d'esmena.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Retira les número 2 i número 3?

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

I la 4 i 5.

El M.I. Sr. Síndic General:

Suposo, Sr. Antoni Cerqueda, que ha fet referència a l'article 110 del Reglament i em sembla que hi ha un error.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

L'article 100.

El M.I. Sr. Síndic General:

Em sembla que es tracta de la Llei de finances públiques i no del Reglament del Consell.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

I al Reglament del Consell General. L'article 100, potser he dit 110, i si em permet Sr. Síndic.

Sí, l'article 110 del Reglament del Consell diu:

“Les esmenes al Projecte de llei del pressupost general que proposin augment de crèdit en algun concepte només seran admeses a tràmit si alhora proposen una baixa d'igual o superior quantia en un altre concepte de la mateixa secció.”

Aquest és l'error que va cometre Coalició i, per tant, ha hagut de retirar la majoria de les esmenes.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, queda retirada la número 2 i la número 3.

Passem als vots particulars presentats pel conseller general adscrit al Grup Mixt, Sr. Francesc Rodríguez, i per l'Agrupament Nacional Democràtic, que fan referència a la partida afectada per l'esmena 177, corresponent al capítol 2, —Consum de béns corrents i serveis— concepte 273.

Passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Així com en altres serveis he considerat oportuna una reducció dels imports pressupostats per despeses d'estudis i assessoraments, així penso que l'adaptació de la legislació vigent a la Constitució, tasca que considero prioritària en aquest moment, i també el desplegament legislatiu més o menys important a què aquesta ens obligarà, comportaran necessàriament la realització d'informes especialitzats. Penso, també, que és el Ministeri de la Presidència el més indicat per contractar aquests informes i, per tant, demano que es mantingui la xifra proposada pel Govern per aquest concepte. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, ens adhirim als arguments exposats pel nostre company Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Mixt, Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Sí, Sr. Síndic

Bé, nosaltres, en fi, els consellers d'IDN que formem part del Grup Mixt, vam presentar aquí una esmena de reducció d'aquesta partida d'estudis i assessoraments que vindria motivada pel següent: és a dir, la partida inicial era de 13 milions, en aquesta partida caldria afegir una partida també de deu milions, que seria la que està en serveis depenents del Cap de Govern; aleshores, entendríem que la suma d'aquestes dues

partides dóna una quantitat per a estudis i assessoraments de 23 milions.

En el pressupost del 93, en aquesta partida no hi havia aquest desdoblament i era tan sols de deu milions de pessetes; per això entenem que l'augment és molt significatiu.

Compartim plenament el que han manifestat anteriorment els representants de l'Agrupament Nacional Democràtic, i del Grup Mixt, sobre la necessitat d'estudis. Però entenem que l'assignació actual, que seria de 17 milions, la quantitat d'aquestes partides, que ara s'han desdoblats en el Ministeri de Presidència i en els serveis del Cap de Govern, seria suficient per fer front a aquests estudis i assessoraments.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a l'Agrupament Canillo-Massana: No pren la paraula. Coalició Nacional Andorrana?

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Bé, nosaltres com ja he dit abans, en coherència amb la nostra política d'intentar reduir al màxim la despesa pública, votaríem en contra de mantenir la quantitat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia? No pren la paraula. Grup Lliberal? No pren la paraula.

Doncs, passariem a la votació. Sí, és sí al vot particular. No, és no al vot particular i manteniment de l'import acceptat per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

El recompte pel vot particular és: 14 No i 13 Sí.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, queda rebutjada.

El Grup Lliberal va presentar una reserva d'esmena a la número 43, corresponent al capítol 7, concepte 741 —Transferències a les corporacions locals—.

Passo la paraula, doncs, al Sr. Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

La presentació de la reserva d'aquesta esmena tenia, i té, la finalitat de transmetre la nostra demanda de protecció sobre el conjunt de les finances públiques, i de les competències de les administracions. Per a nosaltres, Andorra és òbviament un conjunt de set parròquies, que en el conjunt forma un tot, que només pot subsistir avui dia a base de la solidaritat de cada part del conjunt.

El Cap de Govern no ha trobat cap forma de pagar els dos primers trimestres les transferències als Comuns i, encara més, l'única reunió que ha fet amb els Comuns

es va acabar com tots vosaltres ja sabeu. Els Cònsols, ben lícitament, es van sentir enganyats.

Nosaltres sabem que la nostra esmena és testimonial, i que no podia ni tan sols ser votada, ja que per modificar el sistema caldria canviar la Llei, i caldria fer-ho prèvia concertació amb els Comuns. Però no és això el que volem, el que volem, el que cal, és simplement coordinació i solidaritat, i per aquest ordre cal fixar les prioritats en inversions públiques d'interès general i, al mateix temps, arribar a un pacte d'Estat sobre el sistema tributari, perquè pensar que tot queda solucionat amb la Llei de coeficients de la inversió obligatòria per als bancs, seria una imprudència, i un engany.

De totes maneres els consellers de l'Unió Lliberal retirarem l'esmena i no forçarem la votació.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, l'esmena queda retirada.

Continuarem amb el vot particular presentat pel conseller general adscrit al Grup Mixt, Sr. Francesc Rodríguez, i pel grup parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, en referència a l'esmena número 265, aprovada per la Comissió, i que correspon al capítol 1 —Despeses de personal— del servei 33 de duanes del Ministeri de Finances.

Passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez, no pren la paraula; El Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

El nostre Grup Parlamentari entén que, en aquest cas, cal fer especial esforç per mantenir la quantitat prevista en el Projecte de pressupost presentat pel Govern, perquè podria plantejar certes disfuncions dins del que és el funcionament de la duana.

Entenem que si prospera l'esmena no es podria cobrir:

- una jubilació prevista.
- tres possibles incorporacions, que també hi ha previstes per reemplaçar agents que han passat al departament administratiu i, concretament, a l'apartat del control de retorns de l'exportació.
- podria dificultar la rotació obligada per tal de formar els agents amb vista a la lliure pràctica, que ha d'iniciar-se el primer de gener de 1996, d'acord amb el tractat de la CEE.

En tot cas, per algun complement d'aquesta informació, potser el Govern, més tard, podria facilitar, cas que

els grups parlamentaris ho creguessin oportú, més precisions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, potser correspondria al grup que va presentar l'esmena, que és el Grup Lliberal, fer-ne la defensa, però el que nosaltres direm és que, amb la informació insuficient de què disposaven en aquell moment a l'hora de decidir la votació en Comissió a favor o en contra d'aquesta esmena, vam voler escoltar els responsables de la duana i, a partir del que era l'esmena del Grup Lliberal, vam rebaixar una quantitat, que nosaltres enteníem que no interferia per res, tal com se'ns va explicar en el si de la Comissió, en el bon funcionament de la duana ni en el fet que aquesta pugui dur a terme les seves actuacions en tota la seva plenitud.

Nosaltres compartim la inquietud manifestada, però el nostre vot respon a allò que les persones responsables del servei ens van explicar en el si de la Comissió, no sent en absolut la voluntat del nostre grup, i crec que de cap dels altres grups, el voler entorpir el bon funcionament de la duana.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, una mica en el mateix sentit que el Sr. Vicenç Mateu. És cert que aquesta partida es va discutir com d'altres que es comentaran després i, és clar, abans de decidir, vam escoltar els responsables. La partida que vam reduir, almenys els que hi vam votar a favor, és perquè consideraven que es podia funcionar igualment amb l'import que hem deixat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana?

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Res a afegir al que ja han dit els consellers del Grup Mixt i de l'Agrupament Canillo-Massana. Subscrivim totalment els seus arguments.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia: Sr. Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, el grup parlamentari Nova Democràcia, en tot cas, fa plena recepció dels comentaris que ha fet el Sr. Baró, i els comparteix plenament, i diria que és això el que vam entendre el dia de la Comissió, tot i que és cert que hi va haver una àmplia discussió i que es podia interpretar pels dos costats, però creiem que aquí val la pena ser una mica generosos, si es permet la paraula, amb el sentit d'afavorir que un departament de la importància de la duana tingui tots els mitjans necessaris per desenvolupar la seva feina, especialment en un moment en què les adaptacions legislatives a la comunitat requereixen molta formació i en què, per poder cobrir aquestes hores de formació, cal tenir més agents per permetre més rotacions.

De totes maneres, penso que, potser, i vistes les manifestacions fetes aquí per tots els grups parlamentaris de suport al cos de la duana, el Govern ens podria clarificar realment quina és la necessitat o no d'aquestes quantitats i que això contribuiria, potser, a saber quin és el sentit del vot de cada grup parlamentari.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal?. Després passaré la paraula al Govern i, en tot cas, iniciarem un altre torn.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Potser més que ser generosos amb el pressupost hauríem de ser realistes. Per tant, la meva intervenció se centrarà a demostrar que es pot assumir perfectament aquesta retallada ínfima sense interferir, en absolut, en el funcionament de les duanes. Em sembla que no fa falta repetir-ho, perquè ja ha quedat sobradament manifestat per les opinions dels representants dels grups parlamentaris.

Aquesta esmena va ser aprovada en comissió per 15 vots a favor i 13 en contra, els grups que van votar a favor van ser Canillo-Massana, la CNA, IDN i el Grup Lliberal; en contra hi van votar AND i Nova Democràcia.

Voldria senyalar, com ja ha manifestat abans el senyor Vicenç Mateu, que la petició inicial del Grup Lliberal era de retallar en 18 milions aquesta partida pressupostària i que al final, negociant amb la Comissió i després d'haver escoltat les explicacions molt pertinents, tant del ministre de finances com del director del servei, es

va decidir, per majoria, de deixar aquesta reducció en cinc milions.

Ara, podríem entrar en començar a discutir sobre el sexe dels àngels, en el sentit de dir quina és l'evolució real de les importacions. Si hi ha una tendència a la baixa, realment, el paper de la duana pot estar mediatitzat per un enfocament optimista d'evolució econòmica del país i, per tant, és un servei de necessitats creixents any rera any. Bé, no fa falta entrar-hi; en tot cas, són consideracions que el Govern haurà de tenir en compte per a l'elaboració del pressupost del 95. I aquí sí que després d'aquest any, que s'augura una mica dur, al Govern, a la vista de l'evolució de les tendències econòmiques i de la feina real d'aquests serveis, li demanem que en el pressupost del 95 faci un dimensionament del servei acurat i adequat als temps que corren.

Aquí no es tracta de parlar d'això. Aquí es tracta de parlar de quina és la incidència de 5 milions amb un cos com el de duanes. Tant el ministre com el director del servei van manifestar que hi havia prevista la incorporació de cinc persones durant aquest any al servei. Bé, per circumstàncies, estem pràcticament al mes de juny i aquestes incorporacions no s'han fet. Si assumim que un funcionari de duanes cobra un sou superior o igual a dos milions de pessetes l'any, cosa que em sembla que és bastant evident, i que hem perdut sis mesos de l'any, vol dir que amb cinc persones no contractades durant sis mesos ens hem estalviat ja un milió de pessetes per persona i, per tant, cinc milions. O sigui, que aquí no retallem res, sinó que estem ajustant simplement les xifres del pressupost al funcionament real d'aquest cos durant aquest any.

La intenció de la Comissió, tal com han expressat les altres forces implicades, era respectar el funcionament de duanes i ajustar el pressupost, de manera que aquest funcionament del servei de duanes no resultés perjudicat. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Bé, primer voldria significar que el Projecte de pressupost i la seva planificació, almenys en aquest capítol, ja havia estat feta pel Govern anterior en presentar el Projecte al setembre del 93 i que després va reprendre el nou Govern. També voldria significar que les partides pressupostàries, com el pressupost, són quantitats màximes fins a on el Govern pot arribar, no són quantitats pressupostàries estrictes. Vull dir que no hi ha una

obligació concreta de gastar-se exactament les quantitats votades, sinó que és la quantitat màxima fins a on pot arribar el Govern.

Quant a l'aspecte concret i a les precisions que s'han demanat, es pot ser subjectiu a l'hora de valorar la necessitat o no de dotar el servei de duanes de més agents o menys agents, però sí que cal fer remarcar que aquests dos problemes principals —que són la necessitat de cobrir una jubilació, per tant, reemplaçar un agent de duana que es jubila i la necessitat de fer front al creixement, sobretot el control de retorns de taxes a l'exportació segons les lleis i, per tant, es convenient reforçar els sistemes de control actual—.

Per altra part, és necessari començar a endegar un pla de rotació entre els agents de duana, que vol dir que estaran un cert temps fora. Aquest pla ha de servir per familiaritzar-se amb la lliure pràctica que, com vostès saben, per l'acord amb el tractat de la CEE, ha d'iniciar-se el primer de gener de 1996. És a dir, tot això fa un conjunt que el Govern ha valorat en la xifra que ha proposat en el pressupost, i també constatem que es fa una baixa d'uns cinc milions de pessetes. Encara que no es fes, possiblement, com que esta avançat l'any, seria ajustada o no seria ajustada, però pensem que tampoc no té una excessiva importància per pertorbar gaire el servei.

El M.I. Sr. Síndic General:

Si algun grup parlamentari vol la paraula?

Grup Mixt: Rèplica.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

En tot cas, atès el que en aquest moment ha dit el Sr. Cap de Govern, potser no s'hauria d'haver presentat aquest vot particular, si una reducció de cinc milions no es tan important com sembla que no ho és. Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Canillo-Massana? No pren la paraula. Coalició Nacional Andorrana? No pren la paraula. Nova Democràcia?

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, una mica en el sentit que acaba d'expressar el Sr. Alay, i vistes les explicacions rebudes per part del Cap de Govern, en què, si m'ha semblat entendre bé, la rebaixa dels cinc milions no distorsionará el servei, doncs, Nova Democràcia canviarà el vot amb relació

al que va passar en la Comissió i s'abstindrà en aquest tema.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No pren la paraula. Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

En tot cas, un cop escoltades les apreciacions del Sr. Cap de Govern, l'Agrupament Nacional Democràtic retira el vot particular i no cal sotmetre'l a votació. Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs queda retirat el vot particular... Sr. Francesc Rodríguez...

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, jo també voldria dir que un cop escoltat el Cap de Govern i amb l'última frase que ha dit, evidentment retiro el vot particular que havia presentat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Us ho anava a preguntar...

Bé, doncs queden retirats els vots particulars corresponents a l'esmena número 265.

I amb això queda aprovat, doncs, el pressupost de despeses de funcionament de l'Administració general.

Passem al Projecte de pressupost de despeses d'inversió de l'Administració general.

Aquí també proposaria, doncs, d'acceptar per assentiment, totes aquelles partides corresponents a programes, subprogrames o projectes que no han estat esmenats per la comissió o que no van rebre propostes d'esmena.

Doncs, queden aprovades.

Així mateix, proposo acceptar per assentiment, totes aquelles que van passar per unanimitat, dins de la Comissió. Corresponen a les esmenes número: 546, 547, les transaccionals 537, 538, 553, 556, 565 i les transaccionals entre la 551 i 552.

Queden aprovades per assentiment.

Els programes afectats per les esmenes números 545, 576, 578, 587, les transaccionals a la 574, la transaccional entre la 559 i 560, no han merescut cap reserva d'esmena ni cap vot particular, tot i que van passar per majoria de la Comissió.

Proposaria, si cap grup dels que hi van fer oposició ho manifesta, l'acceptació per assentiment.

Doncs, queden aprovades per assentiment.

Resten els programes als quals s'ha presentat reserva d'esmena o bé vot particular. En aquest cas, les reserves d'esmena números 4 i 5, de la Coalició Nacional Andorrana han estat retirades.

Passem, doncs, al vot particular presentat pel conseller general del Grup Mixt, Sr. Francesc Rodríguez, i pel grup parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, en referència a l'esmena número 554 aprovada per la Comissió, i que correspon al programa 72 —Programes d'informàtica— del Ministeri de Presidència, servei 11 —Serveis generals—.

Passo la paraula al Sr. Baró, per Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, el nostre vot particular ha estat també formulat en el sentit de mantenir la previsió a nivell pressupostari formulada pel Govern, perquè entenem, seguint una mica les explicacions que des de l'executiu s'han fet, que la previsió venia justificada per l'ampliació de la capacitat de l'ordinador central, vist el nivell de treball creixent a què ha de fer front. D'altra banda, també, hi ha la intenció de posar en marxa nous programes i projectes com, per exemple, el de la gestió de patrimoni, en el sentit de poder disposar, amb vista a resoldre els problemes de l'Administració, d'una informació més ràpida i fiable. Entenem que cal mantenir la previsió formulada inicialment i, per tant, és en aquest sentit que hem formulat el nostre vot particular.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, jo gairebé repetiria alguns dels arguments que hem donat anteriorment. Com s'ha manifestat en el moment de l'informe, el treball en el si de la Comissió, la base de treball va ser precisament anar consensuant. Es pot

dir que es va fer poca política de partit, sinó que es va anar a buscar les solucions que crèiem que podien ser perfectament assumibles en cada moment i que, en cap cas, distorsionessin el bon funcionament del que calgués posar en marxa i del que està en funcionament. En aquest sentit, nosaltres, a partir d'una esmena del Grup Lliberal, vam decidir una transacció, vull dir que els diferents grups que vam donar suport per reduir la quantitat presentada pel Govern, crèiem que amb aquesta reducció es podrien tirar endavant perfectament aquestes funcions, i això és vàlid per a les esmenes anteriors i també és vàlid per a aquestes.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana? No pren la paraula. Coalició Nacional Andorrana? No pren la paraula. Nova Democràcia? No pren la paraula. Grup Lliberal?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Nosaltres, una mica com a impulsors de l'esmena, no ens veiem obligats, sinó que agafem la paraula amb molt de gust.

Bé, potser aquí les dues discussions són una mica una imatge. Ara m'estava imaginant a mi mateix com a fora del Consell i estava intentant posar-me al cap de la gent que està assistint en aquest debat. Ens estem barallant per partides de cinc milions que fan referència a un sou que, en principi, no feia falta. Ens estem barallant per partides de 15 milions que fan referència a uns programes que es poden o no tirar endavant. Ara els explicarem, si de cas.

Tot i que sembla que, a partir d'ara, el debat, almenys per les expectatives que tots tenim, s'animarà considerablement, el que està passant es degut, potser, al nostre desconeixement del funcionament parlamentari; però per a l'any que bé, tots plegats, potser en els grans temes que no hi hagués unanimitat, de manera que algú es pogués reservar l'esmena, i sempre poguéssim fer aquí els debats amb una mica de contingut, i sobre qüestions realment importants, que n'hi ha moltes en el pressupost, i que s'han produït sobradament a dins de la Comissió. Bé, és una reflexió una mica fora del tema.

En allò que fa referència a aquesta esmena concreta, voldria tornar a donar una mica el resultat que es va produir a dins de la comissió: 15 vots a favor Canillo-Massana, CNA, IDN i Grup Lliberal; 8 en contra AND; 5 abstencions Nova Democràcia.

Hi havia dues partides, com ha dit el Sr. Baró, un increment a la memòria central de l'ordinador S 400

per 9.800.000 PTA, que no pretenem esmenar, que no pretenem retallar, i llavors hi havia tot un ambició projecte per tirar endavant un programa d'emmagatzemament òptic que, vista la paperassa que es genera en aquesta casa, i suposo que en el Govern encara deu ser pitjor, doncs, sí que faria falta trobar mitjans que d'alguna manera simplifiquessin el procés.

Això depenia del Ministeri de Presidència i la Comissió va decidir, per majoria, reduir la partida dedicada a emmagatzemament òptic, de 20 milions a 5 milions. Dic que corresponia al Ministeri de Presidència, perquè vistos els canvis que s'han produït en aquest Ministeri, potser un objectiu que en el moment de presentar-se el pressupost era prioritari ara ja no ho és. No ho sé, haurem de veure com es va redefinint aquest Ministeri per saber si es pot tirar endavant o no.

En qualsevol cas, creiem que amb cinc milions de pessetes per començar a engegar o fer funcionar un programa d'emmagatzemament amb suport òptic n'hi ha prou, dic bé, per començar. Potser, el que hauríem de fer és que abans de generalitzar, les idees demostrassin la seva utilitat i la seva aplicabilitat. Per tant, creiem que, amb una partida de cinc milions de pessetes per al 1994, estant al mes de juny no es podem fer gaires virgueries, n'hi haurà prou per començar a instal·lar aquesta nova tecnologia a molts llocs de treball i, una vegada comprovat el seu bon funcionament i la seva aplicabilitat real a l'Administració central d'Andorra, es pot acabar de completar el programa. No fa falta córrer em sembla. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Baró, per al·lusions.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Per al·lusions, una mica per respondre el plantejament general de debat que ha formulat el Sr. Sangrà, amb el qual estic completament d'acord. A l'opinió pública, segurament li podria interessar que es posés més incidència sobre els grans temes pressupostaris, però, bé, el que s'està fent també demostra, doncs, per un costat que hem analitzat minuciosament el pressupost i, d'altra banda, que moltes de les esmenes, gran quantitat de les esmenes retirades i d'altres no retirades, que s'han formulat des dels diferents grups parlamentaris amb relació al nostre pressupost, fan referència a quantitats molt petites i, potser, això fa que els debats a vegades siguin molt a nivell microscòpic, però és una mica la dinàmica que els parlamentaris del Consell han triat. És tot Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Sí, jo no estava en absolut criticant els representants de l'AND i del Grup Mixt pels vots particulars que han fet. En definitiva no hay más cera que la que arde. Amb les reserves que han portat tots els grups al Parlament, de l'únic que m'estava queixant, i em posava i em donava jo mateix i en nom del meu Grup la culpa, és que potser a causa d'aquest nou funcionament, ens hem deixat la riquesa del debat, i que potser a partir d'ara no sigui d'aquesta manera, però, repeteixo, ens hem deixat la riquesa del debat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. Només això.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Sr. Cap de Govern, per al·lusions.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Jo només volia intervenir significat que una partida com aquesta és purament subjectiva, però sí que voldria senyalar que el retard d'informatitzar l'Administració del Govern no és d'avui, sinó ja des de fa anys s'ha anat cobrint per sota les necessitats.

La xifra proposada pel Govern, creiem que no era l'òptima per a aquest any, sinó la mínima imprescindible per recuperar una part del retard que s'ha produït anys enrera. Amb això tampoc no solucionem el problema, és a dir, si anem reduint quantitats, si no anem adaptant-nos a les veritables necessitats, el que estem fent és traslladar el problema a l'any que ve. I repeteixo que, evidentment, sobretot en programes d'informàtica i en informàtica, una evolució més o menys és purament subjectiva. El que ha fet el Govern, i demana que es tingui en compte la seva proposta inicial, és considerar el que es podia fer, vista la globalitat del pressupost aquest any.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap més intervenció, doncs proposo passar a la votació. Sí, és sí al vot particular. No, és no al vot particular i manteniment, doncs, de la quantitat aprovada per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: Abstenció

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Abstenció

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte de vots al vot particular: 8 Sí. 14 No. 5 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs es rebutja el vot particular.

Continuem amb l'esmena presentada pel Grup Lliberal corresponent a la número 566, programa 21 —Carreteres— projecte 87-0017 —Estudis i projectes Túnel d'Envalira— del Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient.

Passo la paraula al Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Bé aquesta esmena s'ha presentat per dos motius:

1- Perquè voldríem que prosperés.

2- Perquè ens dóna l'oportunitat de parlar del Túnel d'Envalira.

L'any passat, en l'ocasió de la deliberació sobre el pressupost, només es discutien 10 milions de pessetes, 5 milions per a l'any 1993 i 5 milions per a l'any 1994, i hi va haver un debat que va durar molta estona, perquè va cobrir cinc o sis pàgines. Aleshores, si no saltres parlem de 15 milions per al 1994 queda més justificat. He recollit una mica de documentació i arribo a la conclusió que des dels anys 60 que s'ha parlat del Túnel d'Envalira. He recollit uns 30-35 estudis i informes, és clar, estudis, complements d'informes, esborranys (1ª versió, 2ª versió, 3^a i 4^a).

Per altra part, diria que considero que a partir dels anys 80 sí que s'ha fet un treball positiu; van començar aquests nombrosos informes i arribem a una data, el 1985, en la qual el Consell General aprova les conclusions contingudes en l'informe que fa el Cap de Govern. En realitat, en aquell moment, es presentaven, si recordo bé, quatre solucions i el Consell General, per unanimitat, en va aprovar una, la número 1, que era la menys ambiciosa, la que es podia realitzar tenint en compte en aquell moment la situació econòmica i financera de l'Estat.

A partir d'aleshores es van començar a fer estudis geològics i geotècnics, i es van anar fent informes i més informes dels uns i dels altres, i plecs de condicions, i plecs de bases. Finalment arribem a un moment determinat en què hi havia una voluntat comuna i unitària del Consell General, i ja es va parlar de fer la plataforma, una plataforma que consistia a acabar les necessitats tant de la duana i dels serveis de policia francesos com dels andorrans, i es va escollir un lloc a Andorra. I aquell lloc d'Andorra, si recordo bé, és un terreny situat prop de la frontera francesa que pertany igualment al Comú d'Encamp com al Comú de Canillo, raó per la qual, en aquell moment —estic parlant de finals dels anys 88-89— el Govern es va dirigir als Comuns per si no tenien inconvenient per cedir el terreny necessari. I efectivament, bon acolliment dels dos Comuns que van dir al Govern que podia disposar a favor d'aquesta administració mixta, i acabar les dues administracions, i que podien disposar d'aquell terreny.

El nou Govern, en entrar l'any 1990, no deixà de costat aquesta inquietud, i treballà seguint aquella línia que es va votar al 1985, que el túnel que s'havia de fer era

el túnel que avui anomenem el Túnel d'Envalira. I arribem al 23 de gener de 1991, any en el qual el Govern aprova admetre a concurs públic, restringint a grups financers de reconeguda capacitat i solvència la concessió de les obres del Túnel d'Envalira i la carretera d'accés, amb unes premisses que consistien: a situar la concessió a una societat privada sense cap participació econòmica de l'Administració.

Aquesta concessió podria tenir una durada de 30 a 50 anys, una incidència de peatge del túnel a la carretera d'accés i, ben segur, l'Administració garanteix l'obertura dels trams de carretera. En aquell moment, es deia que l'acabament dels treballs seria a la primavera de 1995 i, en aquell moment, el Govern ha d'aprovar aquesta documentació amb tota diligència. He de dir que el Govern va trametre al Consell General, al 27 de febrer de 1991, aquesta documentació amb l'informe corresponent, adjuntant 32 còpies de manera que els senyors parlamentaris en poguessin discutir, i no em consta que, a la data d'avui, el Consell General n'hagi encara deliberat.

Però a Cèsar el que és de Cèsar, jo diria que el Govern ha fet la seva feina: ja dona per fet que aquesta carretera s'ha de fer, i diria que, amb aquestes condicions de concessió, raó per la qual, tot i el silenci del Consell General, el Govern va continuar treballant, va adjudicar els estudis d'enginyeria amb una empresa perquè fes un dossier tècnic de consulta de concessió, es va signar el contracte, es va treballar i es va enviar al seu dia la documentació.

Mentrestant s'estava treballant en el Túnel del Pymorens i, amb la relació que havia tingut l'Administració andorrana amb l'Administració francesa, o amb la concessionària, fins i tot, s'havia obtingut que l'empresa francesa demanés posar la runa del Túnel del Pymorens a la plataforma andorrana. Era evident que també als francesos, que en aquest cas tenien i tenen i, segons la documentació de què disposem, han participat amb una voluntat de poder unir els dos túnels, no se'ls va dir que sí, perquè, és clar, prou feina tindrem el dia que fem el túnel per poder posar la runa al nostre terreny.

Aleshores, es van fer, doncs, uns primers esborranys de la concessió del Túnel d'Envalira. Un primer, un segon, un tercer, un quart, i arribem a la documentació que tinc al maig del 93 i llegeixo: "tenim la versió definitiva, una vegada corregida pel servei d'assessorament lingüístic del Govern, el plec de bases". Escolteu, com podem anar al darrera de tot això. Aleshores, si la meua intervenció, la intervenció del nostre grup, és patent, és perquè penso que no podem parlar més ni d'estudis ni de projectes. Ben segur, faria una excepció perquè estem parlant de 15 milions de pessetes, no sé si s'ha dit de 15, 4, 3 o 2, potser sí que s'han

d'actualitzar uns estudis financers i de trànsit, per conèixer avui el que ens espera d'aquí a uns anys.

I aleshores, al 1993 es va posar una quantitat molt important per fer el Túnel d'Envalira, cinc milions de pessetes per al 1993, i després cinc milions de pessetes per a l'any 1994, i finalment, després del debat tan important es va dir: no, n'hi posarem 10 per al 1993, perquè realment volem fer la feina. I quan hauré acabat demanaré al Sr. Ministre, si em pot contestar, si aquests deu milions realment s'han gastat, i en aquelles intervencions del Consell a una demanda del Sr. Jordi Torres, amb la qual ben segur em solidaritzo avui, el Sr. Cap de Govern deia: "crec que la voluntat del Govern està clarament manifestada des de fa anys de tirar endavant el túnel d'Envalira, que ho considera de summa importància i urgència". Recordaran el discurs programa, que em sembla que és el de 1990, on es fixava com a data òptima per a l'obertura del Túnel d'Envalira quan hi hagués el Túnel del Pymorens.

El Túnel del Pymorens, diu el Sr. Cap de Govern, s'obrirà l'any proper. Nosaltres no hem començat ni les obres, ni els projectes, ni les decisions inicials. Em permeto recordar a aquesta Cambra, deia el Cap de Govern, que els estudis estan fets i estan dipositats des del 1991 en alguna Comissió i, deia ell, a la de Serveis Públics, una proposta de decisió sobre la qual no es pot anar més endavant. S'ha de prendre una decisió inicial sobre el sistema de finançament, perquè dependrà del sistema de finançament que s'empri per construir el túnel i posar-lo en funcionament. Per tant, és necessària aquesta decisió primera de promoure el camí cap a una concessió. Sense aquesta decisió poca cosa podem fer. I, efectivament, a partir d'aquell moment el Govern no ha pogut fer res més.

Aleshores la nostra intervenció és per dir que si s'haguessin de mantenir aquests 15 milions de pessetes, que no sigui per problemes de projectes i estudis, perquè en tenim massa. Jo n'he comptat 35, possiblement n'hi hagi el doble. El que volem és que hi hagi una voluntat per part del Consell General, i aquí, no sé si a nivell de tràmit parlamentari, tota vegada que és una nova legislatura, el Sr. Cap de Govern, ha de renovar la demanda al Consell General, perquè es debati aquest tema o, a iniciativa pròpia, demanaria a la Molt Il·lustre Sindicatura que posés a debat, al seu dia, la construcció o no, amb el règim que sigui, del Túnel d'Envalira i els seus accessos.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Grup Mixt. Hi ha alguna intervenció? Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

En el si de la Comissió, nosaltres vam donar suport a l'esmena de la Unió Lliberal, i bàsicament pels motius que el Sr. Cerqueda ha esmentat. És a dir, perquè possiblement aquest és un tema que es va arrossegant. Se n'està parlant des de fa molt de temps. Segurament hauríem hagut de tenir la capacitat de voler obrir el túnel juntament amb l'obertura del Túnel del Pymorens. Això no és així, i a nosaltres ens agradaria, doncs, que es plantegés aquest tema d'una forma definitiva i que, en tot cas, més que posar-nos a estudiar novament, ens poséssim a prendre decisions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Em sembla que la demanda del Grup Lliberal ha quedat molt clara. Li recomanaria realment que el Govern, en tot cas, presentés la documentació, una altra vegada, en el si del Consell.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Efectivament, nosaltres ho dèiem en el nostre programa electoral, fins i tot amb reiteració: necessitem túnels, vies de comunicació i, efectivament, el Túnel d'Envalira és un d'ells. Estem totalment a favor que aquest túnel sigui una realitat; de fet, ho hauria de ser ja, molt aviat, com s'ha dit, però no vull repetir els arguments. Nosaltres, en el si de la Comissió ens vam abstenir, perquè pensem que, efectivament, és cert que hi han molts estudis, però que no voldríem que per 15 milions de pessetes, aquesta vegada no encertéssim el definitiu. Llavors, nosaltres ens vam abstenir pensant que potser aquesta vegada era la bona. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia, Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, nosaltres no ens vam abstenir, sinó que vam votar contra l'esmena per considerar gairebé el mateix que acaba de dir el Sr. Antoni Cerqueda, que no vindrà de 15 milions de pessetes. Ja comença a ser hora de que

el Consell General prengui una determinació definitiva sobre aquesta qüestió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Sí, jo considero que el que ha dit el Sr. Cerqueda és que està d'acord amb aquesta construcció del túnel. Jo del que tenia por és que aquesta esmena no anés en el sentit que no es volia túnel. Sí, aquesta quantitat de x milions de pessetes per a estudi que hi ha és més aviat per actualitzar els estudis que hi ha hagut fins ara, o que s'estan fent o s'estan realitzant. Entenem que és una necessitat aquest túnel i el debat que s'ha demanat des d'aquí, nosaltres també el demanem al si del Consell, perquè d'una vegada per totes puguem tenir unes vies de comunicació cap a França que siguin sempre accessibles i, sobretot, al Pas de la Casa que és un mercat que per a Andorra és molt important.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Govern, Sr. Jordi Mas.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, en primer lloc, vull felicitar el Grup Lliberal per la seva gran documentació i la seva exposició, perquè realment és un històric important. Com molt bé ha dit el Sr. Cerqueda això comença als anys 60, però efectivament als anys 90 o a l'any 1990 és quan el Govern pren una decisió ferma i envia un projecte de realització del Túnel d'Envalira al si del Consell, perquè aquest es pronunciï sobre quin tipus d'explotació i de finançament s'ha de preveure per poder realitzar aquestes obres tan importants.

La partida que presenta el Projecte de pressupost del 1994 va exclusivament destinada:

- a la revisió dels preus o de les xifres que s'havien presentat en aquest projecte, que fa dos anys que està realitzat i que s'han d'adaptar al dia d'avui.

- a les despeses per encàrrecs que es puguin realitzar com, per exemple, el conveni de la plataforma duanera de què s'havia començat a parlar, que s'havia negociat amb les autoritats franceses, i que s'ha de plasmar en un conveni ben realitzat.

En principi, penso que aquesta partida és el que es pot arribar a necessitar, i que si realment no està destinada

a estudis del Túnel d'Envalira, perquè ja n'hi ha prou i estan ben realitzats, ja hi ha suficient informació per poder prendre una decisió.

El que cal és que el Consell es pronunciï sobre si es pot iniciar una negociació amb concessions a empreses i, a partir d'aquí, el Govern, farà el necessari, atès que els estudis estan tots realitzats.

No sé, amb el nou Reglament, si el Govern ha de tornar a presentar tot el plec.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí, o en tot cas algun grup parlamentari, o el conjunt de grups parlamentaris, poden assumir la documentació que hi ha aquí.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

D'acord, res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Després de les explicacions que han donat els diferents grups que manifesten, doncs, un interès per anar per feina, hem de donar el primer cop de pic i pala. Les explicacions que dona el Sr. Ministre, evidentment, també em satisfan, ja que com he dit abans, suposo que hi ha d'haver una actualització d'aspectes tècnics, principalment, pel que fa al trànsit i al cost financer. Jo no sé si ha de ser de 15 milions de pessetes. El que vull, sobretot, i no ho feu passar per grups parlamentaris, Sr. Síndic, és que sigui la Sindicatura que, si realment ho té clar, tota vegada que hi ha hagut una manifestació, jo diria unànime, d'aquesta voluntat, que vós ho presenteu al Consell, seguint els tràmits. Si el Sr. Cap de Govern ho ha de presentar que ho presenti, però anem de pressa, perquè si es fan estudis és per no fer res, aleshores si hi ha aquesta voluntat, i davant d'aquestes manifestacions, el Grup Lliberal retirem la nostra esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

Prenc nota del que heu dit i trobarem la fórmula adequada.

Proposaria de suspendre la sessió durant quinze minuts abans de continuar.

(Són les 11h45)

(A les 12h15 es repren la sessió)

El M.I. Sr. Síndic General:

Reprenem la sessió.

Continuem amb l'esmena presentada per l'Agrupament Canillo-Massana, corresponent a la número 567, programa 23 —Vies urbanes— servei 53 —Obres públiques— del Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient.

Passo la paraula al Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana no pot acceptar una partida pressupostària destinada a la realització d'obres a la carretera de l'obac, i no perquè estigui en contra de dites obres en concret, sinó perquè aquesta carretera està classificada com a carretera secundària núm 100, d'acord amb l'ordenació núm 3 de Serveis Públics, de data 30 de juliol de 1990. La vigent Llei qualificada de limitació de competències dels Comuns de data 4 novembre de 1993, en el seu article 4, apartat 9, fixa clarament que les carreteres secundàries són de l'exclusiva competència dels Comuns, a excepció del manteniment i de l'enquitrانament.

Ens permetem recordar a aquesta cambra que el Consell General, en la seva sessió celebrada el dia 5 de març de 1993, que molts d'aquí presents ben segur recordaran, a proposta de la Comissió Legislativa de Serveis Públics, va debatre i aprovar una esmena que portava el núm 1, en la qual es va suprimir aquesta mateixa partida que avui és objecte de debat, per entendre que dites obres havien d'anar a càrrec del Comú afectat, en aplicació de la Llei sobre les transferències als Honorables Comuns en tractar-se d'una carretera secundària. Al final d'aquesta mateixa esmena, i atenent l'interès nacional d'aquesta carretera, s'encarregava al Govern la realització d'una requalificació de totes les carreteres del Principat.

Si malgrat la nostra esmena, la majoria del Consell creu que aquesta partida ha de quedar en el pressupost, a part de prendre un acord contra la legislació vigent, cosa que consideràriem extremadament greu, ja que crearia un precedent, a partir d'aquesta decisió, el Govern quedaria obligat a realitzar les obres en les mateixes condicions en totes les altres carreteres secundàries del país.

Atenent l'actual situació, l'Agrupament Canillo-Massana proposa al Consell General l'adopció de dos acords:

- suprimir aquesta partida del pressupost

- donar compliment immediat al referenciat acord del Consell General del 5 de març de 1993, i que el Govern presenti a aquest Consell General, amb la major brevetat possible, un Projecte de llei de requalificació de totes les carreteres del Principat, ja que, de ben segur, n'hi ha d'altres que es troben en la mateixa situació que la carretera de l'obac, pel que es refereix al seu interès nacional.

És tot, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Sí, nosaltres estem d'acord amb l'exposició que han fet els companys de l'Agrupament Canillo-Massana, i nosaltres canviarem el sentit del nostre vot, precisament perquè entenem no pas que no s'hagin de fer aquestes millores, sinó, que el primer que cal és complir les lleis i, en aquest sentit, nosaltres entenem que això és prioritari. També instem que, per la via que sigui, es puguin tirar endavant aquestes millores.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, nosaltres, estem una mica en la mateixa situació que els companys d'IDN. En el si de la Comissió vam votar en contra d'aquesta esmena, però del que ens adonem és que el que cal fer amb urgència és requalificar la carretera de l'obac, treure-la de carretera secundària, i passar-la a carretera nacional, perquè el que està clar és que la carretera de l'obac, si alguna cosa és —i la concepció era aquesta— és una via ràpida; per tant, seguint els conceptes que ha explicat el Sr. Josep Garrallà, nosaltres canviarem el nostre vot i votarem a favor de la supressió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

A Nova Democràcia, ens agradaria conèixer l'opinió del Govern sobre aquesta qüestió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí, el Govern ha demanat la paraula, però acabem el torn.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Doncs, després esperarem a conèixer-la.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Una mica independentment de l'opinió que tingui el Govern, el que sí que podem dir és que l'opinió del Grup Lliberal coincideix plenament amb les expressades per Coalició Nacional Andorrana i pel representant d'IDN.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, nosaltres també volem conèixer l'opinió del Govern, però d'entrada ja podem afirmar que estem d'acord amb les afirmacions fetes pel Sr. Garrallà.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Mas.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

És cert que la carretera de l'obac està catalogada com a carretera secundària núm 100, en les ordenacions que ha dit l'Agrupament Canillo-Massana. El Govern, per encàrrec del Consell passat, va encomanar un Projecte de llei de carreteres i un pla general de carreteres, i dins d'aquest darrer, s'inclouia la requalificació de totes les vies urbanes, i d'altres carreteres secundàries. És, doncs, una opinió molt clara del Govern que aquesta carretera, evidentment, ha de tenir la conside-

ració de carretera nacional, ja que és una via que uneix d'un costat a l'altre Andorra, Escaldes, Sant Julià i Encamp.

Evidentment, el Govern no pot dir altra cosa que acceptar la reserva d'esmena que ha fet l'Agrupament Canillo-Massana, i cal acceptar-la perquè pot crear conflictes de competències amb d'altres carreteres secundàries. Però el que sí que volíem significar és que aquesta partida anava orientada a solucionar un problema purament tècnic i de perillositat que hi ha en aquesta carretera, i en un indret prop d'una edificació; aquesta era, doncs, l'única sensibilització. No s'ha pogut fer la requalificació de carreteres per a aquest any, perquè el pla no estarà acabat segurament abans de finals de 1994; per això acceptem la proposta o la reserva d'esmena que es voti a favor de Canillo-Massana, i quan tinguem la requalificació d'aquesta carretera com a nacional, llavors pel que fa a d'altres partides pressupostàries es presentarà el que calgui. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

No cal.

El M.I. Sr. Síndic General:

Proposaria l'acceptació de l'esmena per assentiment de la Cambra, a la vista de les intervencions.

Doncs, s'accepta l'esmena.

Continuem amb el vot particular presentat pel conseller general Sr. Francesc Rodríguez del Grup Mixt, i pel grup parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, en referència a l'esmena transaccional entre les números 571 i 573, aprovada per la Comissió i que correspon al programa 31, —Edificis administratius— de la Casa de la Vall adscrit al servei 53 —Obres públiques—.

Passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Em consta que la previsió de despesa d'aquest projecte és destinada al començament de les obres que el Govern es va comprometre a realitzar quan l'any 1989 el Comú d'Andorra la Vella va fer una donació de dues parcel·les afectades per la remodelació dels entorns de la Casa de la Vall. Entre altres condicions, en aquesta donació, hi havia la continuació del carrer del Pui fins al carrer Doctor Vilanova, també hi havia la creació de

3000 m² d'espais públics, i es convenia que un cert percentatge, que ara no recordo, d'aquests espais públics, havia d'estar acabat en el termini de dos anys, termini que ha passat, però crec que s'ha renovat. Evidentment, però, aquest termini obliga el Govern a iniciar com més aviat millor aquestes obres, i és per aquest motiu que proposo que es mantingui l'import total previst de 25 milions de PTA.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, no ens cal complementar el que ja ha dit el Sr. Francesc Rodríguez. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Mixt? No hi ha intervenció.

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Bé, gràcies Sr. Síndic.

En aquests moments, el Sr. Rodríguez ens ha donat una informació complementària que no estava en el nostre coneixement al moment de presentar la nostra esmena. Nosaltres no sabíem que existís aquest conveni del Govern amb el Comú d'Andorra, i em sembla que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost tampoc no se'n van assabentar. Aleshores, si és així que hi ha un conveni, per la nostra part vull dir que canviàrem el vot, i donaríem suport al vot particular.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, efectivament, seguim i donem suport plenament a les explicacions de l'Agrupament Canillo-Massana, i també el nostre vot serà, doncs, que es doni compliment als compromisos adquirits pel Govern.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia: Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, efectivament, tal com han dit els dos anteriors grups parlamentaris, el dia que això es va discutir en Comissió no vam aconseguir tenir uns elements d'informació suficients, i el representant del Grup Parlamentari que dóna directament suport al Govern tampoc no les tenia. En definitiva, hi va haver un acord de reduir parcialment, perquè es deixaven 50 milions de PTA a aquesta partida, però per les explicacions que nosaltres hem sol·licitat i obtingut abans de l'entrada en el Ple, que coincideixen parcialment, em sembla que hi ha un problema pel que fa al carrer sobre les informacions que donava el Sr. Francesc Rodríguez Rossa. En tot cas, és cert que hi ha aquest conveni, que s'ha de complir, que està molt endarrerit i, per tant, nosaltres també ho acceptem. En aquest sentit, doncs, modificarem la posició que vam mantenir a la Comissió respecte al vot particular que ara se sotmetrà a votació.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Potser, una mica a diferència dels altres grups, volem dir que si hi ha un conveni que s'ha allargat des del 89 al 94, no veiem per què no es pot allargar un any més. La partida de 50 milions de pessetes que feia referència a les obres previstes a la Casa de la Vall es dividia en dues: una primera, de 25 milions de pessetes, que era per a estudis i per a projectes; i una segona, de 25 milions de pessetes, per al condicionament de tot l'entorn de la Casa de la Vall, i que comprèn tots els edificis administratius, dels quals només es disposa d'una maqueta, etc.

A nosaltres ens continua semblant una mica paradoxal, destinar 25 milions de pessetes a unes obres per la urgència d'un conveni que ja s'ha prolongat més de tres anys. Per tant, no veiem per què no es pot prolongar un any més. Ens estimaríem més, abans de posar-hi la primera pedra, de tenir ben definit el projecte i el que s'ha de fer a l'entorn de la Casa de la Vall: no comencem a fer, com passa sovint a les carreteres d'aquest país, que el Servei d'Obres Públiques vagi pel seu cantó, FEDA per l'altre, i STA passa en últim terme, i que s'hagin de repetir tres vegades les obres. Abans de condicionar els entorns de la Casa de la Vall, tinguem ben definit i ben clar el Projecte de la remodelació que s'ha de fer i, per tant, no destinem una partida per a les obres fins que no sapiguem exactament el que s'hi ha de construir.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Nosaltres reconsiderarem també el nostre vot d'acord amb les explicacions que ens ha donat el Sr. Rodríguez Rossa, i els arguments que han anat citant la resta de companys de la Cambra. Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Si no hi ha cap més intervenció?

Passem a la votació: Sí, és sí al vot particular. No, és no al vot particular i manteniment de les quantitats aprovades per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte de vots: 22 Sí. 5 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, s'accepta el vot particular.

Continuem amb el vot particular formulat pel conseller general Sr. Francesc Rodríguez, i pel grup parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, en referència a l'esmena número 577 aprovada per la Comissió i que correspon al programa 35 —Altres edificis— servei 53 —Obres Públiques del Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient.

Passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquí també ho lamento, però hauré de fer un complement d'informació de la qual les persones de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost sí que disposaven aquell dia, però per diferents motius, i ells potser ho podran explicar, no van poder exposar en el moment de debatre el tema en Comissió. Segons aquesta informació, la construcció d'un nou taller mecànic és necessària també per a l'execució, en aquest cas, d'un acord del Consell General de l'any 84 relatiu als terrenys de l'antic forn incinerador d'escombraries, en el qual s'estableix l'obligació envers el Comú d'Andorra la Vella de la cessió d'aquells terrenys. Encara avui, el taller mecànic que existia en aquell lloc en aquell moment està en el mateix lloc i, per tant, la seva ubicació en un altre espai és un tema urgent.

Penso, per altra banda, tot i que aquí l'esmena aprovada reduïa l'import total de 75 a 50 milions de pessetes, d'acord amb el text que va adoptar la Comissió, que si el Govern ha previst una xifra per a la realització d'aquesta obra és que aquest import deu ser necessari. No sé si caldrà algun aclariment a aquest concepte i, per tant, proposo que es mantingui la quantitat de 75 milions de pessetes prevista pel Govern.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Assumim les explicacions donades pel Sr. Rodríguez Rossa.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Sí, nosaltres també canviarem el sentit del vot que vam manifestar a la Comissió, lamentant que es vagin produint aquests fets, es a dir, que haguem de canviar el vot perquè en el seu moment no vàrem disposar de la informació suficient.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres creiem realment que el que és el taller mecànic sí que s'ha de construir, però la veritat és que trobem exagerada la quantitat que està pressupostada. Potser no pel total de la realització de l'obra, però vistos els moments en què ens trobem, quan s'hauran adjudicat les obres, una cosa i una altra, crec que aquests diners tampoc no se'ls hauran gastat. Per tant, ens mantindrem en la posició que vam adoptar en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i ens adherim completament a l'esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Bé, efectivament, aquí el que cal saber és si el Govern pot concretar si aquesta xifra de 75 milions de PTA, inicialment pressupostada, és necessari o no gastar-la tota, per saber si canviem el sentit del nostre vot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, nosaltres, en aquest cas, a la Comissió vam donar suport a rebaixar aquesta quantitat. En tot cas, a la vista de les explicacions rebudes pel conseller Sr. Rodríguez Rossa, i en l'espera que el Govern ens pogués concretar si realment aquesta és la quantitat que necessiten, doncs, estaríem disposats també a canviar el vot.

El M.I. Sr. Síndic General:

De fet, el Govern té la paraula demanada.

Acabem, però, el torn.

Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Sí, a nosaltres ens farien falta moltes més explicacions que les que se'ns han donat fins ara, perquè canviéssim el vot que vam manifestar a la Comissió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Mas.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Aquest és un tema bastant important, perquè aquests darrers anys el Comú d'Andorra ha insistit reiterades vegades per poder recuperar aquest terreny. El Govern disposa avui d'un altre terreny, i la ubicació del taller mecànic es farà immediatament. Penso que per gastar els 75 milions de pessetes en el transcurs de l'any 1994 es pot realitzar totalment, perquè tampoc no és una gran infraestructura la que es necessita, sinó que és una gran superfície, però només amb unes naus adequades i preparades, no és una gran infraestructura d'obra per poder allargar molt el termini.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana, que havia demanat una precisió.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

De les explicacions del Sr. Ministre deduïm que són necessaris els 75 milions de pessetes.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Mas.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Sí, perquè és imminent, al principi 75 milions de pessetes es gasten rapidament.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Grup Lliberal, Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Quina és la intenció del Govern?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Mas.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Bé, la intenció del Govern és d'ubicar el taller mecànic al terreny de què disposa a Sant Julià, al darrera de la duana, antiga propietat Mallol, baixant a mà esquerra a la part alta, reservant els altres terrenys per a futures ubicacions de la duana.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Tenint en compte l'alçada d'any en què ens trobem, i considerant que els 75 milions de pessetes s'havien pressupostat sobre una base anual, no creiem que faci falta el 100% d'aquesta quantitat i, per tant, no modificarem el vot que vam expressar ja a la Comissió. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedim, doncs, a la votació. Sí, és sí al vot particular. No, és no al vot particular i manteniment de la quantitat acceptada per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI
M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI
M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO
M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI
M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI
M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI
M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 15 vots Sí. 12 vots No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, s'accepta el vot particular.

En referència al programa 35 —Altres edificis— servei 53 —Obres Públiques— s'ha presentat una reserva d'esmena per part de Nova Democràcia, i un vot par-

ticular per part del Sr. Francesc Rodríguez, conseller general del Grup Mixt, i per part de l'Agrupament Nacional Democràtic.

Doncs, passo la paraula al Sr. Bartumeu per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

En la sessió del passat dia 5 d'abril, durant el tràmit parlamentari de debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a 1994, vam recordar quin era el posicionament polític del nostre Grup Parlamentari des del debat d'investidura del Cap de Govern i vam fer un esment especial al fet que consideràvem una urgent necessitat que el Govern i el seu Grup Parlamentari fessin un esforç per establir i consolidar ponts de diàleg amb els grups parlamentaris que havien votat la seva investidura.

Vam fer aquesta crida després d'haver constatat i també lamentat que el Govern no disposava d'un grup parlamentari suficientment cohesionat i disposat a cercar consensos i pactar polítiques.

Demanàvem aquell dia una actitud més dialogant amb la finalitat d'aconseguir acords transaccionals.

Dissortadament, l'actitud dialogant ha brillat força per la seva absència i el debat en comissió ha permès posar en evidència la cridanera solitud del Govern el qual s'ha vist sovint abandonat fins i tot pel representant de l'AND, passat amb vots i bagatges del costat dels diferents grups parlamentaris que havien presentat esmenes al pressupost.

El dia 5 d'abril vam ordenar la nostra intervenció de globalitat d'acord amb set grans eixos de preocupació. Entre aquests figurava el dret a l'habitatge, que és el que fa referència a la nostra reserva d'esmena.

El que nosaltres considerem incoherent és l'actuació, a la Comissió de Finances del dia 28 d'abril, del representant de l'AND, que va abstenir-se en lloc de defensar amb el seu vot la partida pressupostària proposada pel Govern amb relació al Pla del primer habitatge. Aquesta actuació ens ha portat a la situació actual, la que tenim avui, que és que per tretze vots que són els tretze vots del Grup Lliberal, del CNA i de l'Agrupació Canillo-Massana, una esmena conjunta d'aquests tres grups, contra la qual només van votar els representants d'Iniciativa Democràtica Nacional i de Nova Democràcia, doncs, el pressupost no disposa avui de cap assignació pressupostària per al Pla del primer habitatge. Ara, amb una interpretació que nosaltres considerem forçada del paper del vot particular, l'AND vol salvar

els mobles a correuita, proposant de reintroduir avui el que, amb la seva abstenció, va ajudar a fer desaparèixer fa tres setmanes.

Aquí hi ha dues interpretacions: o bé el Grup parlamentari de l'AND ha canviat d'opinió o bé el seu representant havia perdut el nord.

No repetirem avui i aquí l'argumentació, que figura al Diari Oficial del Consell General —núm. 5/94—, exposada pel nostre Grup Parlamentari en la sessió del mes passat. Només recordarem que el dret a l'habitatge és un dret econòmic-social reconegut per la Constitució a l'article 33.

Però el que sí que ens sembla necessari de fer és recordar al Cap de Govern, que és un gran afeccionat a rememorar els seus discursos, algunes de les seves manifestacions, en aquesta sala, en els darrers anys amb relació al tema que ens ocupa:

Primera i cito:

“Una de les primeres consideracions —possiblement la més urgent— que es planteja el meu Govern és la problemàtica de l'habitatge. Per ésser, tal volta, una mica prematur —encara no fa un mes que he entrat en funcions— no puc encara donar xifres a aquesta Assemblea sense el risc que no siguin del tot exactes, però tots sabem que un nombre important de les persones que viuen a Andorra es troba habitant en condicions que, segons les dades dels organismes institucionals competents, s'han de qualificar d'anormals. I a tots ens consta les dificultats existents per trobar un habitatge de lloguer.”

Discurs Programa del Cap de Govern, 6 de febrer 1990, Acta del Consell General núm. 4/1990, pàg. 13

Segona citació, i torno a emprar les paraules textuais:

“El Govern ha treballat, també, en un projecte de construcció d'habitatges socials bo i adquirint un terreny per a desenvolupar un primer projecte que permeti a un nombre important de ciutadans l'accés a la propietat del seu habitatge.”

Informe del Cap de Govern sobre l'orientació política del Govern —15 de maig de 1991— Acta núm. 10/1991 del Consell General pàg. 3

Tercera citació:

“El 6 de febrer de 1990, al pronunciar el Discurs Programa davant d'aquesta Assemblea, manifestava la preocupació del Govern pels problemes d'accés a l'habitatge. Com a mesura immediata es van iniciar les gestions per a l'adquisició d'un terreny per a la posterior construcció d'habitatges socials. En aquest sentit, se seguirà la tasca iniciada.”

Discurs Programa del Cap de Govern, 9 de juny de 1992. Acta del Consell General núm. 7/1992, pàg. 23

Quarta i última citació:

“Una assignatura pendent és la problemàtica de l'habitatge. El dret de tots els ciutadans a accedir a un habitatge digne és un element de primer ordre que ha d'informar qualsevol política de progrés social. En la darrera legislatura es va fer un primer pas per resoldre parcialment el tema amb la compra d'un terreny destinat a habitatges. Penso, i així he tingut ocasió d'exposar-ho reiteradament, que la problemàtica de l'habitatge no es pot resoldre amb una sola mesura, com pot ser la construcció de pisos de venda o de lloguer. Per solventar aquest problema, cal activar diferents polítiques que es complementin, com per exemple la de facilitar l'accés a crèdits tous i altres fórmules que s'estan aplicant en altres microstats —com per exemple Mònaco— amb una problemàtica semblant a la nostra.”

Discurs Programa del Cap de Govern, 18 de gener de 1994.

Bé, aquestes són les citacions que ens ha semblat oportú, amb el suport de la nostra reserva d'esmena, precisament de recordar aquí davant del Consell General, perquè ens puguem adonar que hi ha una continuïtat en la constatació d'una necessitat social, hi ha una reiteració en la referència a l'existència d'un primer projecte, però hi manca —l'actuació del grup parlamentari de l'AND així ho ha demostrat— la voluntat política de tirar endavant el Pla d'accés al primer habitatge. La votació a la Comissió de Finances de l'esmena que estem defensant ara tradueix una clara contraposició de dues orientacions o dues filosofies polítiques, abans el Sr. Sangrà deia que el debat s'hauria d'animar, ara potser podrem plantejar un debat, no limitat a assignacions pressupostàries. Nosaltres considerem que efectivament aquesta votació ha demostrat que aquí hi ha la contraposició entre dos plantejaments: Un de lliberal i un altre adreçat a fer jugar a l'Estat el paper de moderador de les desigualtats i d'impulsor dels drets econòmics i socials amb la finalitat de poder arribar a construir una Andorra vàlida per al conjunt dels seus ciutadans.

Aquesta i no una altra és la conclusió que a nosaltres ens sembla que cal treure de la votació de l'esmena destinada a suplementar en cent vint-i-cinc milions de pessetes la partida destinada al Pla del primer habitatge: tretze vots en contra —UL, CNA i Agrupació Canillo-Massana— i set vots a favor —IDN i ND.

L'AND, el Grup del Govern, es va abstenir sabedor que amb el seu vot, que arribava després de la seva anterior abstenció que havia permès, com ja he dit fa una

estona, adoptar l'esmena de supressió de la partida inicial presentada pel Govern, malbaratava la possibilitat de tirar endavant efectivament el Pla d'accés al primer habitatge. El grup de l'AND havia de ser plenament conscient que, amb aquesta posició, posava en qüestió un dels punts d'acord que condicionaven el nostre suport a un Govern minoritari.

Ara, des de l'AND, se'ns proposa mitjançant un vot particular, reintroduir la partida pressupostària que ja figurava al projecte del Govern.

No ens hem d'enganyar: si des de l'any 1990 en què el Govern presidit per Oscar Ribas, va adquirir els terrenys de la Borda de Sales fins avui no s'ha tirat endavant el projecte, és perquè el Cap de Govern no ha fet el necessari per traduir en actes, en accions concretes, els seus discursos.

Convé, tanmateix, perquè les posicions de cadascú quedin suficientment clares, que fem un recordatori de la gènesi del Projecte en allò que fa referència al terreny de la Borda de Sales.

Aquest terreny, ubicat a Santa Coloma, fou adquirit pel Govern l'any 1990 amb la finalitat, com ja ha quedat palesat en els discursos del Cap de Govern, de promoure una prova pilot del Pla d'accés al primer habitatge.

Es féu un avantprojecte, la memòria descriptiva del qual porta la data de 15 de febrer de 1991, i posteriorment un concurs de projectes arquitectònics la tardor del 1991, que fins i tot van estar exposats a la planta baixa de l'edifici administratiu.

Paral·lelament, el Govern havia fet estudiar, per l'equip tècnic inicial de l'INAF, unes línies d'actuació destinades a permetre un finançament del projecte sense intervenció directa del diner públic. Així l'Estat no solament no era el promotor sinó que, al final de l'operació, recuperava els diners esmerçats en l'adquisició dels terrenys.

Des de l'AND se'ns dirà que són favorables a promoure el dret a l'habitatge, però que això no ho pot fer l'Estat. Això són excuses de mal pagador, manca de coratge polític a l'hora d'agafar el toro per les banyes per tal com els que defensem aquest projecte pilot mai no hem dit ni fet res que permeti concloure que la promoció ha de ser estatal.

Els cent vint-i-cinc milions de pessetes que motiven la nostra esmena —que evidentment són complementaris de l'assignació inicialment proposada pel Govern que —ho repetim una vegada més només fou defensada i votada a la Comissió per Iniciativa Democràtica Nacional i per Nova Democràcia— són destinats a permetre un remanent inicial per desenvolupar el Pla.

Un desenvolupament que s'haurà de fer mitjançant un concurs públic, obert a les empreses constructores andorranes, i amb una regulació i impulsio del finançament de l'operació per part de l'INAF, comptant amb la col·laboració de les entitats bancàries andorranes. Aquesta i no una altra és la nostra proposta.

Des del mes de febrer fins ara, estem demanant al Govern i a l'AND que si no els agrada la nostra proposta ens presentin propostes alternatives que permetin, realment, tirar endavant el Pla d'accés al primer habitatge. Estàvem i estem disposats a examinar-les.

Dissortadament, res no s'ha fet. I si no s'ha fet, és per manca de voluntat política de fer-ho.

Perquè, com molt bé deia també, el dia 9 de juny de 1992, l'aleshores candidat a la investidura, Oscar Ribas, i tornarem a citar-lo:

“Un Govern és l'única institució que pot idear, coordinar, aplicar i seguir polítiques d'un tipus determinat i d'abast general, i incidir així positivament en el desenvolupament d'un país.”

Acta del Consell General núm. 7/1992, pàg. 5

Si el Govern de l'AND no pot idear, coordinar, aplicar i seguir un pla d'accés al primer habitatge, serà perquè realment no vol tirar endavant aquest pla.

Hem, doncs, de constatar i lamentar que Oscar Ribas no pot, o no vol, governar en el sentit i amb l'orientació amb què va permetre que se li votés la investidura el passat mes de gener.

La problemàtica de l'habitatge és, en paraules del Cap de Govern, pronunciades fa quatre mesos davant aquesta Assemblea, una assignatura pendent.

És cert, és veritat. Del 1990 fins avui s'ha presentat a molts exàmens parcials i ha acudit a diferents convocatòries sense superar la prova. Hem de concloure que amb la seva actitud, amb l'actitud del seu Grup Parlamentari, el Sr. Oscar Ribas acaba de suspendre definitivament l'assignatura.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

En el nostre programa polític, tal com ens vam presentar davant dels ciutadans electors en les passades eleccions, vam destacar com una de les prioritats del nostre Grup, precisament, l'accés a l'habitatge, és a dir, que hi hagués un pla, un conjunt de mesures destinades a

facilitar l'accés a l'habitatge, atès que aquest és un dels temes més sensibles avui en dia.

Ho fèiem des del nostre convenciment polític, del que és la nostra ideologia i, a més, pensàvem que no havia de passar únicament, i així ho vam manifestar, per una sola mesura, sinó que hauria de veure's complementat amb tota una bateria de mesures, en què cadascuna d'elles ajudés a l'assoliment d'aquest objectiu.

Una d'aquestes mesures, per la nostra part, i enteníem que també ho havia de ser per al Govern, tal i com s'havia parlat en les negociacions per la investidura, era tirar endavant els anomenats, potser mal anomenats, habitatges socials. Potser seria millor parlar amb una altra terminologia.

En aquest sentit, nosaltres vam presentar també una esmena que després, per una qüestió tècnica, vam haver de retirar en el si de la Comissió i, per tant, vam decidir donar suport a l'esmena de Nova Democràcia i també mantindrem ara aquest suport.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Sí, l'Agrupament Canillo-Massana està d'acord a realitzar els estudis i tirar endavant un Pla del primer habitatge, i així ho hem demostrat, perquè vam ser l'únic grup que vam presentar una esmena a nivell d'estudis, i per uns problemes de forma no es va poder ni discutir a la Comissió.

El que no podem acceptar i no hi donarem suport és la redacció d'aquest projectes i la construcció d'habitatges, d'aquests famosos habitatges que s'han d'anomenar habitatges socials, i així ho hem demostrat diverses vegades, perquè anteriorment els components que estem avui aquí ja havíem votat en contra i, avui, ens mantindrem en la mateixa posició.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, efectivament, en el tema del Pla del primer habitatge, i celebro que des de Nova Democràcia hagin adoptat també aquesta terminologia i no la d'habitatges socials, evidentment es defineix, ho ha dit el Sr. Bartumeu, un model de país diferent, una filosofia diferent.

Nosaltres ho vam defensar en la campanya electoral i pensem que l'accés al primer habitatge, on efectivament coincidim plenament, és un dret social que tots hem d'intentar convertir en realitat. El problema no és aquest. El problema no és que Coalició Nacional Andorrana, després els altres grups diran la seva, però Canillo- La Massana també ho ha dit, no és que no estem a favor del Pla del primer habitatge molt al contrari, d'allò de què estem en contra és de la manera d'arribar-hi.

Nosaltres entenem que no ha de ser l'Estat qui compri terrenys i qui, directament o indirectament, construeixi aquests habitatges. Ens temem que, a part d'un cost que ha de suportar l'Estat, es poden convertir en guetos.

Nosaltres, pensem que un sistema que lligui la voluntat dels Comuns que tenen la possibilitat de tenir terrenys, que lligui els promotors, que lligui l'INAF, en aquest moments sembla que ja comença a funcionar, ens permetria la possibilitat de tenir accés al primer habitatge, però no en un llocs concentrats ni en una parròquia determinada, sinó a tot arreu on es construïssin edificis. I això es podria fer tant amb els habitatges de lloguer com amb els pisos que fossin per vendre.

S'ha dit aquí, no sé si en la reserva d'esmena o en el vot particular, que, efectivament, hi ha algun microestat que té aquest sistema en funcionament. Jo, particularment, he tingut ocasió d'estar a Mònaco i d'informar-me de com fan funcionar ells aquest sistema. Se'm dirà, també, des de Nova Democràcia segurament, perquè ja ho he sentit dir, que Andorra té poca cosa a veure amb Mònaco, però de vegades les coses tampoc no són tan diferents. Nosaltres hem estimat que el que ells han estat capaços de fer, en el que fa referència al Pla de primer habitatge per a les famílies del país, aquí a Andorra es podria fer sense cap cost per part de l'Administració, i evitant tots els problemes que es podrien derivar de la concentració de famílies en un mateix lloc. Nosaltres ens preguntem per què si una família té ganes de viure a Ordino a la Massana o a Encamp ha d'anar a viure a Santa Coloma. Creiem que la nostra proposta de Pla de primer habitatge, repeteixo, a part de tenir un cost molt inferior per a l'Administració, evitaria aquests problemes.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres, els lliberals, comprenem realment el problema que hi ha entre Nova Democràcia i AND. És un problema una mica de família, de família mal avinguda i, per tant, no ens estranya que hi hagi hagut aquesta discrepància dins de la Comissió entre el que proposava el Govern i el que proposava el representat d'ND. Ho entenem també per una raó, si bé és d'humans equivocar-se, també és d'humans rectificar els errors i un error de concepte potser és estar defensant una política determinada, i en un moment donat adonar-se que no és la més adequada.

Coincidim plenament amb les explicacions donades pel representant del CNA, i també per l'Agrupació Canillo-Massana en el sentit que la millor política d'habitatge, i això ho hem estat dient els lliberals molt abans de les eleccions últimes, a les anteriors fins i tot, i abans i tot, no és de ser ni promotors directes ni indirectes, amb l'INAF ni en la forma que ha explicat el Sr. Jaume Bartumeu, que ho ha explicat força correctament, i que és tal com sembla que és el projecte, tampoc no és aquesta la solució per diferents raons: una d'elles és l'eficàcia. Si fa quatre anys que el Govern del Sr. Oscar Ribes, a l'any 90, va plantejar-se de fer aquest pisos i no els ha fet fins ara, ho hem de lamentar, tot i que no hi estàvem d'acord en aquell moment; però si s'haguessin fet ara ja hi serien, i tot això hi hauria de més, però no s'han fet en quatre anys. Avui dia tornar a començar a promoure aquest projecte per fer no sé quants, 200 pisos potser, no soluciona cap problema. Se soluciona d'aquí a dos anys, com a mínim, i de la manera en què l'Administració, sigui com sigui, soluciona les coses, tenim un exemple en l'edifici de la Seguretat Social. És un edifici magnífic, quan es va fer, se va donar la facilitat a 129 famílies privilegiades a tenir accés a l'habitatge i a cap més. Però el que aquell edifici va costar per m², si algú algun dia ho analitza, es pot esgarriar, perquè al mateix temps els promotors particulars feien el mateix a meitat de preu. I ens temem que ara pugués passar, si fa o no fa, el mateix.

Però no és aquesta la principal argumentació, en el sentit que nosaltres per molt que som lliberals, evidentment que sí, el Sr. Jaume Bartumeu ha volgut contraposar un sistema lliberal de pensar el primer habitatge amb un altre sistema, el nostre sistema. Si se'n diu lliberal s'ha de pensar fins a on va aquest sistema. És a dir, nosaltres pensem, tal com ha dit el Sr. Antoni Cerqueda, que hi ha moltes maneres immediates de facilitar el primer habitatge, però immediates, com és l'estudi dels crèdits preferents, avui dia més fàcils que mai perquè les circumstàncies canvien i els crèdits ja són més fàcils per ells sols.

A mi em consta que avui dia hi ha molta més gent, andorrans i residents al país, joves que es casen. Poden

començar a mirar la possibilitat de comprar pisos, i s'està fent, s'estan venent alguns pisos més dels que es venien abans a gent del país. Abans es venien més que res a la gent de fora. Aquesta és la bona tendència, aquesta és la tendència que el Govern i l'INAF poden ajudar a desenvolupar.

Una altra manera d'ajudar en aquest tema és incidint en l'assumpte del lloguer. No s'ha d'oblidar tampoc que hi ha una Llei d'arrendaments feta per l'anterior legislatura. I jo dic, aquí, públicament, que el Grup Lliberal està treballant per millorar-la, perquè pot ser millorada en el sentit d'afavorir els llogaters, i creiem que es pot fer sense lesionar els drets de ningú, perquè tenim la impressió que la Llei té algunes mancances greus que poden ser millorades. Hi estem treballant i potser aviat portarem una Proposició de llei a aquesta Cambra.

Per tant, en aquest aspecte, ens fa l'efecte que comprenem les argumentacions que hi ha hagut aquí. Nosaltres mantenim el que hem dit i veiem que hi ha una certa predisposició en aquesta Cambra a no alinear-se a les nostres idees, sinó a coincidir amb les idees d'altres grups que abans no havien compartit. I això és lògic que sigui així, tal com he dit abans, perquè es pot rectificar perfectament de manera de pensar. Per tant, ens fa l'efecte de que si el Govern fuig de la idea de la construcció de pisos en la forma que sigui, i torna a les idees inicials nostres de facilitar crèdits, de reducció de tasques, de fer intervenir els Comuns, que es pacti amb els Comuns una limitació de taxes de compra de pisos, que podria fer-se d'una manera selectiva sense massa problemes, i també una política d'habitatge protegida ben entesa, no hi pot haver cap necessitat que ningú se senti obligat a anar a viure en un lloc determinat d'una determinada parròquia per contrarestar això. Que no s'acabin fent pisos socials a totes les parròquies, els dits pisos socials.

Per això nosaltres mantenim, naturalment, l'esmena i votarem contra el vot particular. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Saboya.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Per al.lusió puc dir una cosa, abans de que parli el Sr. Saboya?

El M.I. Sr. Síndic General:

No, ara no, deixem les al.lusions per al final.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Bé, gràcies, Sr. Síndic.

La problemàtica de l'habitatge ha constituït una de les grans qüestions en l'època contemporània en tots els països desenvolupats. No cal enganyar-se; en general, l'Estat s'ha vist obligat a intervenir per corregir, o bé modular, el resultat de les accions de les forces del mercat. Les polítiques seguides han estat diverses i canviants, intentant de trobar la fórmula més adequada en cada moment segons la situació conjuntural i, d'aquesta manera, han orientat els seus esforços a àmbits diferents, com poden ser la compra o el lloguer i, sobretot, emprant polítiques d'acció en diverses fases com poden ser la construcció o la comercialització.

Els actes fonamentals d'aquestes diferents polítiques resideixen, i han residit històricament, en la subvenció directa, els avantatges fiscals, la política del sòl i el finançament privilegiat.

L'habitatge constitueix un element bàsic en la configuració del teixit social, i aquí reprenen frases del nostre programa electoral, i així ho expressava AND: "i es va afirmar la seva ferma voluntat de dur a terme les polítiques necessàries per facilitar l'accés a l'habitatge". L'Agrupament Nacional Democràtic no renuncia als seus plantejaments, ni als seus compromisos, ni amb l'electorat, ni amb les forces polítiques que van votar la investidura del Cap de Govern.

L'AND saluda la lloable perseverança en l'assoliment dels objectius polítics; ara bé, no cal l'immobilisme dogmàtic quant a les polítiques que s'han de portar a terme.

La conjuntura actual obliga a revisar plantejaments anteriors, ja que resideix en una situació de domini de l'oferta sobre la demanda; per això, les mesures adoptades han de privilegiar les polítiques que actuen sobre la demanda, com són les de finançament privilegiat. La Llei d'ordenació del sistema financer, i d'una manera especial la disposició transitòria sisena, que marca una de les vies a seguir en aquest sentit, permeten que les entitats bancàries puguin computar com a fons públics les operacions de crèdit que hagin atorgat i que hagin estat qualificades pel Govern com d'interès nacional i social. En cas que prosperés aquesta Llei de coeficients, que ara es troba en tràmit parlamentari, les entitats bancàries podrien estar molt interessades a canalitzar, per aquesta via, operacions de crèdit per a l'accés a l'habitatge, fent-ne a la vegada una important operació d'imatge.

Certament, és desitjable el disseny d'un programa global, però el factor temps ens obliga a una primera actuació en aquest àmbit sense marginar ni la possibi-

litat ni la necessitat futures de posar en pràctica programes complementaris, ja que —com he dit en la introducció— la conjuntura canviant obliga a plantejaments canviants i, a més, cal ressaltar que l'experiència dels països veïns més desenvolupats ha demostrat sovint la necessitat de conjugar diverses polítiques.

Per això, em sembla que no es pot proposar una xifra d'inversió en habitatges sense predeterminar com a mínim les polítiques d'acompanyament, o les possibles conseqüències d'ubicació i el seu impacte en l'ordenament territorial. Tampoc en la definició dels criteris d'atribució amb els problemes que planteja d'arbitrarietat i de clientelisme, ni en la definició de les característiques de l'habitatge mateix, com la grandària o el nivell d'equipament d'aquests pisos.

En definitiva, es planteja la definició de la funció que ha de tenir l'Estat en la realització d'aquest projecte.

Tampoc no es pot caure, per això, en la imprevisió i el dogmatisme contrari de desestimar la necessitat en un futur de conduir polítiques encaminades a accentuar l'oferta si la conjuntura del moment repetís antics escenaris; per tant, l'AND entén que no són assumibles cap de les dues pseudosolucions que deriven de les esmenes presentades.

L'abstenció respon a marcar la falta de realisme de l'opció d'ampliació del crèdit i la imprevisió de l'opció zero, tot i expressant això. És clar que aquesta segona opció és efectivament la menys costosa per a les arques públiques, però cal insistir que el nostre vot no comporta una renúncia per part de l'AND de la seva voluntat de dur a terme una política a favor de l'accés a l'habitatge.

Si es vol fer de la discussió d'aquesta partida un debat sobre la política d'habitatge, aquesta va molt més enllà de dir si són 0, 30 o 150 milions de PTA. I això quan ja s'ha començat a examinar a nivell de Comissió Legislativa de Finances i Pressupost la Llei de regulació dels coeficients d'inversions obligatòries, que és, justament, la primera eina de què el Govern disposa per impulsar la fase inicial en les seves actuacions.

El pacte d'investidura portava inclosa la problemàtica de l'habitatge sense entrar en cap moment en el tema de la construcció per part de l'Estat d'habitatges socials i expressant així una inquietud, que compartim i traduïm, en aquesta primera fase, a través de la Llei de coeficients. Per tant, no se'ns pot negar ni la manca de voluntat política ni sobretot la d'acció política i, d'aquesta manera, encara menys la de coratge polític. Quan a les manifestacions d'intoxicació sobre les actuacions dels nostres membres a les Comissions, sàpi-ga el qui ens acusa d'aquestes intoxicacions que el que expressen els nostres membres en la Comissió és el

que expressa l'AND, i passo la paraula al Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Per al·lusió puc parlar?

El M.I. Sr. Síndic General:

Per al·lusió, sí Senyor. El que li demano és que sigui molt breu, per no entrar en debats estèrils.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

El representant de Nova Democràcia s'ha preguntat si havia perdut el nord. No vaig perdre el nord aquell dia, el que em sembla és que ell va perdre la memòria. Jo vaig fer una proposició transaccional demanant que els trenta milions es mantinguessin per als accessos i no se'm va acceptar, i això va ser abans de la votació. Llavors, per aquest motiu, potser em vaig abstenir i, per aquest motiu, continuem presentant el vot particular avui. Res més. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

La rèplica, Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

No és amb referència al Sr. Ribes, l'acta de la Comissió ja reflecteix el que va passar. Nosaltres voldríem intervenir en resposta a tots els grups parlamentaris que han anat intervenint.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Com deia, no respondré a les paraules del Sr. Ribes perquè, en tot cas, l'acta de la Comissió ja expressa com va anar la votació i sembla del tot ridícul fer una transacció on es mantenia la partida que ja presentava el Govern. En tot cas, no hi havia transacció a fer, el que calia era mantenir-ho o no mantenir-ho.

Pel que fa al que han anat exposant els diferents grups parlamentaris, el primer que voldria deixar clar, i penso que la primera exposició del Sr. Bartumeu ja ho deixa, és que defensar aquest Pla d'accés al primer habitatge,

a través de la construcció d'edificis a la Borda de Sales, no és contradiu, tot al contrari. I ens mostrem totalment oberts a qualsevol suggeriment que pugui venir dels diferents grups que s'han mostrat favorables a altres fórmules. Nosaltres creiem tal com ha manifestat el Sr. Mateu que no hi ha contradicció sinó que hi ha complementarietat.

En relació al fet de si es pot o no considerar guetos fer edificis destinats a facilitar l'accés al primer habitatge, jo només em remetria a un projecte que ja fa anys, i el Sr. Forné ho ha exposat, es va dur a terme gràcies al finançament de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i crec que en cap moment es pot pretendre que allò és un gueto. Jo no estic discutint com es va portar a terme, ni els promotors que hi van ser, ni res d'això, el que estic dient és que no és un gueto i, per tant, no es poden considerar edificis d'aquesta dimensió guetos.

Evidentment que no som Mònaco, i entre altres coses parlar a Mònaco de concentració sabent que té un km quadrat i mig de terreny, doncs, em sembla que no permet discussió sobre el tema de Mònaco. Gràcies al seu estat financer, i a les seves fonts d'ingressos poden afrontar plans que potser nosaltres, avui en dia, no estem disposats a afrontar, però que insisteixo estem oberts a estudiar, a proposta del grup que sigui.

Finalment, pretendre que l'explicació del canvi d'actitud de l'AND ve motivada per un canvi de conjuntura, doncs, podria ser, però podria ser, en tot cas, d'aquí cinc o sis anys, mai després que fa tres mesos, concretament el 18 de gener, tal com ja ha dit el Sr. Bartumeu, el Cap de Govern manifestés en el seu discurs d'investidura i torno a citar: "en la darrera legislatura es va fer un primer pas per resoldre parcialment el tema amb la compra d'un terreny destinat a habitatges". Amb el fet que s'introduís això dins del discurs de fa tres mesos, crec que es mostra clarament la voluntat d'utilitzar aquest terreny, per fer edificis, espero, ja que estaven en l'apartat que parlava d'habitatges i no per fer-hi d'altres coses. Per tant, amb tres mesos no crec que hagi canviat aquesta conjuntura. Potser amb el temps pot anar canviant i, òbviament, nosaltres serem els primers que estarem oberts a adaptar la nostra oferta política a aquests canvis conjunturals. Gràcies Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

De totes formes, voldria precisar que s'està debatent de moment l'esmena i continua després el torn de paraula pel vot particular.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

D'acord.

Simplement, potser agafant una mica el límit, voldria contestar per al·lusions al Sr. Bartumeu, quan feia una separació curiosa entre els dos models ideològics que segons ell o des dels quals, segons ell, s'enfoca el problema de l'habitatge social, i quan parlava que l'Estat arbitra, que és esmorteïdor de les desigualtats socials i que l'Estat dóna bona via a la igualtat d'oportunitats, deia que està contraposat a la ideologia lliberal. I jo li diria que no, perquè si alguna cosa té la ideologia lliberal moderna és que, a causa de la seva indefinició, gairebé hi tenen cabuda totes les tendències raonables. El que no té cabuda a l'espectre lliberal és un Estat monolític, un Estat dirigista, l'Estat escleròtic, l'Estat que des de plantejaments demagògics afavoreix el clientelisme, això no hi té cabuda, dins de la ideologia lliberal.

Per finalitzar, només, em sembla que ningú en aquest país, ni vostè Sr. Bartumeu, no es pot atorgar l'exclusiva de la sensibilitat social. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per al·lusions, Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Bartumeu:

Efectivament Sr. Sangrà, crec que estem gairebé d'acord en moltes coses, però nosaltres som dels que sabem que no tenim cabuda dins de la família lliberal, perquè, com vostè diu, és una família molt antiga i que ve de lluny i durant més de deu anys aquesta família, amb un altre nom, doncs, es va ensenyorir de la majoria política en aquesta casa i ja ens va demostrar una manera de fer que, evidentment, nosaltres no compartim i amb la qual no ens podem sentir identificats.

El M.I. Sr. Síndic General:

Darrera intervenció, Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Sí, el que m'agradaria acabar de dir, Sr. Bartumeu, és que de la mateixa manera que vostè ha anat canviant de moviments polítics, ha anat canviant d'aliats i ha anat canviant de maneres de fer i d'objectius, que en tot cas ens doni allò de el benefici de la duda i ens deixi una mica demostrar-li el que som capaços de fer, que no ens prejudici amb coses que no sé si són bones o dolentes, però que no sigui estret de mires i que ens

concedeixi l'oportunitat de demostrar-li el que som capaços de fer.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, per acabar.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

No. Té tots els beneficis de tots els dubtes i presumpcions, i l'únic que li demano és que estigui a la recíproca, cosa que no ha passat en la seva primera intervenció.

Sr. Síndic, ja he acabat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

No insistiré en el sentit de la meua postura quant al fet de desestimar o adoptar un vot favorable a la reserva d'esmena que s'acaba d'examinar. En el torn de paraules que s'hi han referit penso que s'han recollit arguments, presentats per diferents grups parlamentaris, suficients per justificar-la. On sí que voldria incidir, i sé que d'altres persones pensen com jo en aquesta Assemblea, és en el fet que no em sento legitimat per no votar la partida proposada pel Govern. Potser l'enunciat de la naturalesa del projecte no és el més encertat, i ha pogut portar a confusió vista la destinació que el Govern suposo que pensa donar-li. No, estic segur que pensa donar a aquests diners, en el cas de que aquest vot particular prosperi.

Efectivament, la partida pressupostada correspon a l'elaboració del projecte i a la construcció dels accessos al terreny de la Borda de Sales, i ja s'ha fet esment que aquest aclariment va ser fet pel representant de l'Agrupament Nacional Democràtic en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en el moment d'analitzar les esmenes presentades. Tanmateix, la seva proposta de mantenir la xifra proposada pel Govern no va prosperar.

Hem de tenir en compte, abans de qualsevol altra consideració, que aquest terreny forma part del patrimoni de l'Estat i que una adequació dels accessos n'és una revaloració efectiva, sigui quina sigui la seva afectació final. Això no vol dir, però, que amb aquesta afirmació pressuposi que el dit terreny s'hauria de destinar a una altra finalitat que la prevista inicialment. Considero que si els criteris d'actuació han estat prees-

tablerts de forma clara podria ser, per la seva situació i per les condicions físiques que presenta, un lloc adient per a la construcció d'habitatges.

No podem descartar d'entrada la necessitat de complementar les accions que el Govern vol establir pel que fa a la política d'accés a l'habitatge, en el sentit de promoure, de la manera que en el seu moment es consideri més oportuna, i com molt bé ha dit el Sr. Bartumeu, no forçosament a través d'una inversió pública directa del Govern, la construcció d'habitatges en aquest i/o en altres llocs.

Tanmateix penso que aquest és un tema prou important com per merèixer un debat particular i, per tant, no m'hi estendré més.

Acabaré, doncs, proposant, pels motius que he exposat a l'inici d'aquesta intervenció, que es mantingui la proposta inicial del Govern i es votin els 30 milions de PTA.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

El Sr. Rodríguez ha expressat clarament el sentiment de l'Agrupament Nacional Democràtic pel que fa a aquest vot particular.

D'altra banda, també voldríem remarcar quelcom, a partir de les intervencions formulades per Nova Democràcia. Bé, en certa forma hem de manifestar la nostra perplexitat, perquè entenem que amb la votació d'aquesta partida pressupostària en concret, no s'estava jugant un dels possibles punts de l'acord programàtic d'investidura, ni tan sols, com ha dit el Sr. Saboya, pensem que s'està jugant la solució definitiva a la problemàtica de l'habitatge al nostre país, que és molt més complexa.

Però, en canvi, sí que, a partir de les seves afirmacions, hem de constatar aquest sentiment de perplexitat, perquè, ara no sabem exactament quina és la posició del Sr. Bartumeu amb relació a l'esmentat pacte de legislatura. Per tant, penso que potser caldrà, sobretot, definir aquest punt, perquè penso que la governabilitat del país en depèn. I el que sí que podem tenir per segur és que si no hi ha governabilitat, no hi ha ni política d'habitatge, ni qualsevol altre tipus de política, ja sigui econòmica, social, educativa o la que sigui. Per tant, penso que cal que ens plantejem tots plegats, una reflexió sobre l'estabilitat, sobre la governabilitat i que

cadascú assumeixi una mica les conseqüències de les seves decisions polítiques.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt, hi ha alguna cosa a afegir? No prenen la paraula.

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Sí, a mi m'han sorprès una mica les manifestacions que ha fet el Sr. Rodríguez, quan ha dit per què s'utilitzarien aquestes partides pressupostàries. Em sembla que el pressupost és molt clar, i sobretot aquesta partida. No veig per què si el Govern l'ha de fer servir per alguna altra cosa, que pel que s'ha pressupostat, no ho manifesta aquí. Aleshores, ja que el pressupost està molt clar, nosaltres ens mantindrem en la nostra posició, que és la que vam mantenir a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No pren la paraula.

Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, a veure, el Sr. Ladislau Baró, el portaveu de l'AND està perplex, és clar, avui és el dia de les perplexitats. Nosaltres ja ens vam quedar perplexos el dia 27 del mes passat quan ens vam adonar que l'AND no donava suport a la partida pressupostària que figurava al pressupost presentat pel Govern, com he dit fa un moment. No cal que fem aquí grans discursos sobre governabilitat. Nosaltres —les actes del Consell ho demostren— ja hem fet la nostra aportació positiva perquè hi pugui haver governabilitat, però, es clar, no podem ser unitaris per dos. La predisposició a la governabilitat ha de venir donada, també, com hem dit, per una sèrie de punts de diàleg que, com he dit i repeteixo, brillen per la seva absència.

En tot cas, nosaltres no afegirem ni un gram a la perplexitat; ens mantindrem en allò que vam votar a la Comissió. Ara, com ha dit el Sr. Garrallà fa uns instants, sembla que el segon portaveu de l'AND, en què s'ha convertit en la sessió d'avui el representant del Grup Mixt, ens anuncia la utilització d'aquests 30 milions de pessetes que vam votar a la Comissió i sobre els quals,

per tant, nosaltres no hem de canviar d'opinió, ens hem de mantenir en el que vam fer. D'altres sí que canviaran pel que veig. A la partida pressupostària, hi figura —com ha dit el Sr. Garrallà— una cosa: tot això dels accessos que ara ens explica el Sr. Rodríguez Rossa. Doncs, si el Govern té alguna cosa a dir ja ens ho dirà, però em sembla que això no és el que hi figura en el pressupost i, per tant, sí es manté o no l'acord de legislatura, Sr. Baró, això ho ha de dir el Govern i el seu Grup Parlamentari, proposant realment un pla d'accés al primer habitatge, perquè, com hem dit a la intervenció primera, el Govern és el que té els mitjans, i si té la voluntat política i els mitjans, ens pot presentar aquest pla.

Refugiar-se com ha fet en la intervenció inicial el Sr. Saboya en la salvació de tots els mals, que ara sembla ser que seran aquests famosos coeficients. És clar, jo no sé què quedarà d'aquests coeficients, perquè si ens han de servir per solucionar la problemàtica de l'habitatge, si ens han de servir per donar els diners que es deuen per llei a les corporacions locals, al final no sé si no farem una mica un conte estrambòtic amb aquesta història.

Però, en tot cas, Sr. Baró, i amb això acabo, la governabilitat depèn de vostès, que són els que van guanyar les eleccions i van assumir la responsabilitat de fer govern, vostès sabran el que fan i, per tant, vostès ens demostraran si aquest pacte és o no vigent. Fins avui no ens ho han demostrat gaire, esperem novetats i notícies. Si existeix o no existeix aquest pont de diàleg, la constatació d'avui és clara i em sembla que no necessita gaires més explicacions. Hem dit el que hem dit i queda dit.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Tornant a la política del primer habitatge, i constatant que els problemes de família segueixen aquí al davant i que potser aquesta vegada tindrà utilitat, alguna utilitat, la creació d'aquell servei d'atenció als matrimonis desavinguts, però tornant a la realitat, sense humor sinó seriosament, com es mereix el tema, voldríem concretar dues coses o tres.

Primer, que nosaltres no hem parlat d'un gueto amb relació a l'edifici de la CASS. El que passa és que nosaltres, el lliberals, potser en algun moment, en els programes electorals i fa anys, sí que hem parlat que fer edificis individuals per fer pisos socials en algun lloc, significa fer guetos.

El que va passar amb la Seguretat Social és que l'Edifici Prada Casadet, en cas de ser un gueto, és un gueto bastant bo, és un gueto quasi de luxe, perquè està fet al millor terreny d'Andorra, un dels més cars, i després està fet amb una qualitat constructiva envejable, tot i que amb un cost de construcció realment gens envejable. Però resulta que allà hi ha, crec, 129 famílies privilegiades i aquesta és la nostra principal argumentació contra la construcció de pisos socials, al lloc que sigui, perquè amb una construcció parcial d'uns quants pisos socials només es satisfia uns quants privilegiats, uns quants privilegiats que ho necessiten més que ningú, d'acord, però que, en haver-hi un quants privilegiats, es crea automàticament molts desavantatjats.

Llavors, quants ciutadans electors, suposem, privilegiats haurien d'accedir a uns pisos socials de la famosa Borda de Sales, i què en pensarien els altres, els que no fossin afavorits per la sort dels déus o dels elegits? A qui votarien aquests privilegiats? Certament no votarien cap Conseller parroquial de la Massana o d'Escaldes. Tindrien tendència, lògicament, a votar els grups parlamentaris que haguessin donat suport a la construcció d'aquells pisos, precisament a Andorra la Vella, la qual cosa portaria a tots els altres a donar pressa, a proposar també que es construïssin els corresponents pisos socials a Escaldes, a Sant Julià, a Encamp etc.

Aquesta és la línia que no creiem que s'hagi de seguir, ni en la forma de promoció directa del Govern, ni en la forma de promoció indirecta, com ha explicat el Sr. Jaume Bartumeu molt bé, perquè sempre serà un cosa privilegiada, insuficient i parcial. Per això, l'única solució que creiem possible és fer una política de primer habitatge realment oberta a tothom, ja que el Govern té els mitjans necessaris, amb els seus propis serveis, sense necessitat ni tan sols de signar cap quantitat pressupostària. Per això, quan el nostre grup, junt amb els altres grups que també comparteixen aquesta idea, voten contra els trenta milions de pessetes, fins i tot el manteniment dels trenta milions de pessetes dins del pressupost, no estem votant contra el primer habitatge, sinó a favor del primer habitatge, i a favor del primer habitatge immediat, a favor que abans de l'estiu les famílies d'andorrans i andorranes i de residents que vulguin dir: "volem un pis amb unes condicions millors que fins ara, que les condicions de mercat", puguin ja començar-ne a parlar, i no esperar que d'aquí a dos anys s'acabin unes obres i que els toqui la loteria. La loteria, la que sigui, en la forma que sigui, per molt ben muntada que estigui serà una loteria, a favor d'uns quants i en contra de la gran majoria.

Una altra precisió que volem fer és que, naturalment, quan el nostre company Estanislau Sangrà ha parlat que en el Grup Lliberal i en les idees lliberals hi cap

tothom, no és ben bé que hi càpiga absolutament tothom, com ell mateix s'ha cuidat de precisar. El que sí que és clar és que les idees lliberals a Andorra són particularment universals, perquè Andorra és, per dir-ho així, i creiem nosaltres, un dels països en els quals l'esperit lliberal és el més arrelat. Esperit lliberal, com a esperit en el qual la persona està per sobre de l'Estat. Aquest és el fonament principal de les idees lliberals. Ara bé, tampoc no és pot dir que dins del Grup Lliberal hi puguin anar alguns partits que tenen aquesta mateixa denominació, com també hi ha partits que es diuen Nova Democràcia a d'altres països, que no tenen res a veure amb les idees de Nova Democràcia d'Andorra, o d'altres grups. És a dir, s'ha de vigilar en comentar les etiquetes, per part dels qui vulguin pretendre que els lliberals som els lliberals de fa dos segles. Això no és així.

Per tant, insistim breument, només en el fet que no es pot parlar ben bé de guetos, però sí de guetos d'alguna manera polítics, quan es pretén fer una part molt limitada de les necessitats del primer habitatge, tot i que, naturalment, ha dit Nova Democràcia que també dóna suport als altres mitjans. Nosaltres creiem que amb els altres mitjans n'hi ha prou i que s'ha d'evitar, precisament, crear diferències i crear discriminacions a base de fer un lloc de gent privilegiada, perquè amb les circumstàncies actuals, si es comença per fer els pisos de la Borda de Sales, que crec que no es deuran començar, com s'evitaria d'intentar que es fessin a d'altres llocs i amb quins mitjans? Ens fa l'efecte que és molt més fàcil, avui dia, havent-hi com hi ha al país un excés d'oferta, lògicament, que aquesta oferta es canalitzi més cap a gent del país, que no cap a la gent de fora, en benefici d'una estabilització al país dels andorrans i dels residents. Que tinguin tothom una part del país com a seu, a part de tenir-lo al cor que el tinguin també físicament, i això es pot fer d'aquí a un mes, no d'aquí a dos anys, quan s'hagi construït una sola casa d'habitatges socials.

Per altra part, hi ha un terreny adquirit, és un bon terreny. D'utilitat n'hi trobarem segur, perquè estem buscant terrenys per a diferents coses i ja hi haurà ocasió de parlar què s'hi fa en aquell terreny, és a dir, la inversió que hi haurà fet l'anterior legislatura en aquest terreny l'aplaudirem, perquè més n'hi hagués de terrenys, perquè ja veiem que en falten. N'hem de tornar un a Andorra la Vella, que és el del forn crematori antic, etc., i hi ha necessitats per a diferents construccions que s'han de fer.

Per tant, no haurà perdut res la legislatura si canvia d'assignació un terreny que es va comprar amb una finalitat determinada, i quan el Consell debati autènticament la política de pisos socials, a demanda del

Govern, es veurà què es fa amb aquest terreny de la Borda de Sales.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Rodríguez, per al·lusions.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el Sr. Bartumeu ha dit que... No, em referiré a la primera part. No sóc cap portaveu de ningú, només de mi mateix. El que sí que he dit és que el que deia el pressupost era una cosa, i he dit al principi que l'enunciat de la naturalesa del projecte per a mi no és el més encertat, perquè hi hauria hagut de dir terrenys en lloc d'edificis. Però també em sembla, almenys és la informació que tinc, que aquesta és la proposta que va fer el representant de l'AND al si de la Comissió, és a dir: de quina manera legal s'hauria hagut de fer? Suposo que hauria estat posar a zero aquesta partida i crear-ne una altra en què diguéssin terrenys en lloc d'edificis. No sé si va ser així, és igual, jo penso que amb una mica de bona voluntat es pot entendre aquest aspecte de la intervenció que faig.

Per altra banda, en el sentit que deia el Sr. Marc Forné, ara la primera argumentació que he fet ha estat la de la revaloració del terreny, sigui quina sigui la destinació que se li doni, malgrat que jo personalment no renuncio a que s'hi pugui fer habitatges, és a dir, que va una mica en el sentit del que jo he exposat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Sr. Cap de Govern, per al·lusions.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Bé, gràcies al Sr. Jaume Bartumeu per haver-me suspès l'assignatura; espero recuperar al mes de setembre.

El que no entenc, si no és per les posicions demagògiques a què ens té acostumats el president d'ND, és que barregi qüestions polítiques amb debats d'unes xifres pressupostàries. Voldria aprofitar l'avinentsa de la seva intervenció per recomanar-li un canvi d'estil en la seva dialèctica política. Ben segur que, de seguir aquesta recomanació, els seus èxits polítics podrien ser encara més brillants, però no ho faré. En primer lloc, perquè seria contribuir personalment en aquests èxits polítics, i copiar-lo, en la seva actitud, precisament el

dia de la votació de Cap de Govern, actitud política del seu grup totalment incoherent amb la votació. Segurament no ho faré, perquè suposo que tal recomanació seria totalment inútil i gratuïta, perquè vostè a aquestes altures ja no pot modificar-la, no hi pot fer res.

Deia en el meu discurs programa, acceptat pel seu Grup, malgrat la incoherència de les paraules pronunciades per vostè i la seva actitud de vot d'aquell dia, que la política d'habitatge era pluralista que no podia haver-hi una sola política, una sola solució, sinó que aquestes han de ser múltiples i variades.

Vostè ha tingut l'amabilitat de citar-me literalment, jo ho faig d'una manera global.

L'objectiu del Govern de proposar per al pressupost de 1994 la quantitat de 30 milions de PTA, assignades a la propietat Borda de Sales de Santa Coloma, no era altre que preparar el terreny per a la construcció dels edificis, que repeteixo, hauria de ser una i no l'única de les variables que contribuïu a solucionar el problema.

La Llei de coeficients, en tràmit legislatiu avui, si és aprovada per aquesta Assemblea, podria ser una altra opció, no alternativa sinó paral·lela a l'anterior. Endemés, la política d'habitatge, precisament per evitar que pugui convertir-se en instrument demagògic, en promeses electoralistes, caldrà que es faci a priori, abans que qualsevol inversió regulada legislativament de forma precisa i absolutament planificada, amb la prudència que la seva importància mereix.

De manera especial, caldrà consensuar democràticament en aquesta Cambra la metodologia objectiva d'atorgament dels seus beneficis i beneficiaris, intentant impedir els amiguismes personals o polítics.

La xifra de 30 milions, totalment insuficient, és ja quelcom per començar, però sobretot realista i que es pot invertir en l'exercici pressupostari de 1994.

La xifra proposada per ND, espero que estiguin d'acord amb mi, és totalment aleatòria i fora de tot realisme, tenint en compte que encara no s'ha iniciat cap projecte ni legislatiu ni d'obra concreta.

La supressió de la partida proposada per altres grups tampoc no seria realista, ja que el Govern entén que pot guanyar temps amb un mínim d'inversió aquest any i que, considerant altres necessitats pressupostàries, havia xifrat en 30 milions de pessetes. Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument, per les amables al·lusions personals que m'ha dedicat el Sr. Cap de Govern, em permeto de pensar que hauria de millorar els seus assessors de redacció, perquè la peça literària que ens ha llegit no crec que estigui a l'alçada de la que nosaltres li vam llegir, i que tampoc no li va agradar el mes de gener, perquè reiteradament hi fa amargues al·lusions.

En tot cas, diu que al setembre es vol tornar a presentar. Nosaltres estem disposats que s'hi torni a presentar i, com que ja veiem que sempre ha de venir amb els papers preparats, abans d'escoltar el que li diuen els grups parlamentaris, la nostra generositat anirà tan lluny que estem disposats a fer com ens feien alguns professors a la facultat: deixarnos examinar amb els codis i els llibres al davant, és a dir, que no ens farà res que ja porti tots els papers escrits el dia en què es torni a presentar a examen.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap intervenció més?

Passem a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena presentada per Nova Democràcia. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment de la xifra aprovada per la Comissió.

Ho torno a explicar. Es posa a votació l'esmena presentada per Nova Democràcia. Posteriorment hi haurà la votació del vot particular.

Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, mantenir la xifra acceptada per la Comissió, es a dir, reduir la partida a zero.

Votació:

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: Abstenció

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: Abstenció
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Abstenció
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: Abstenció
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís: Abstenció
M.I. Sr. Joan Travesset Grau: Abstenció
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: Abstenció
M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: Abstenció
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI
M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateus: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte de vots: 7 Sí. 12 No. 8 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena.

Passem ara a la votació del vot particular. Sí, és sí al vot particular. No, no al vot particular i, doncs, manteniment de la partida inicial.

Votació:

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI
M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO
M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI
M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI
M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI
M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateus: SI
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte de vots: 15 Sí. 12 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, s'accepta el vot particular.

Resta, doncs, aprovat el Pressupost de despeses d'inversió de l'Administració general amb les modificacions que s'acaben de votar.

Amb relació als pressupostos de les entitats parapúbliques van ser aprovades, per majoria de la Comissió, les esmenes números 595, referent al Centre Nacional d'Informàtica i la 596, referent a l'INAF. En cap dels casos no s'ha presentat ni reserva d'esmena ni vot particular. Proposo doncs, que els pressupostos de les entitats parapúbliques s'aprovin per assentiment.

Queden aprovades per assentiment.

Resten les modificacions als articles 2 i 14 de l'articulat de la Llei. S'estan fent els càlculs.

L'article 2:

Ingressos - 18.176.038.984 PTA.

Despeses - 24.990.266.986 PTA.

L'article 14 queda modificat. La diferència fa 6.814.188.002 PTA.

Resta la memòria i el títol del pressupost. Proposo, també, que s'aprovin per assentiment.

S'aproven per assentiment.

Passaríem al punt dos de l'ordre del dia, perdó, abans: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, només volia fer una referència a l'informe que ha presentat la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en un apartat concret. Demanàvem a la Comissió, per unanimitat, si el Govern es podria pronunciar sobre l'augment dels salaris a l'Administració previstos per a l'any 94. No sé, si per oblit, o senzillament perquè el Govern no té intenció de contestar, però en tot cas no s'hi ha fet cap referència.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sobre aquesta pregunta, el Govern esperarà que s'aprovi el pressupost per veure quines probabilitats financeres queden en els capítols, i farà l'augment que sigui possible dins dels límits del pressupost.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Dins del debat del pressupost, és a dir, abans d'acabar-lo, voldríem fer constar en acta el següent. Li agrairia que en prenguéss notat; en fi, de totes maneres, pel micròfon queda enregistrat, perquè és una constància en acta feta sobre la marxa, no és gaire llarga Sr. Síndic volem dir que: fa cinc mesos que seiem al Parlament, ja comença a ser evident que malgrat que siguem a poca distància del carrer, pot passar que la gent del carrer es pensi que estem com en una altra mena de galàxia, perquè és evident que cal una governació, cal més governació que la que hi ha.

Un exemple que això no va així, és que el Cap de Govern va donar deu dies per nomenar un ministre que havia dimitit. Ha passat un mes i mig i no ha trobat

ningú per substituir-lo, ni entre els seus ni entre els altres, és una constatació.

Constatem que la majoria precària, cada dia que passa és més precària i menys majoria. L'endemà de les eleccions ja vam llançar la idea de la necessitat d'un pacte d'Estat, per un període limitat, que permeti deixar de banda personalisme i ambicions polítiques.

Quan veiem a països molt pròxims que partits polítics de ben diferent ideologia mantenen una cooperació per evitar més trasbalsos, seria imperdonable que a Andorra entre grups que de veritat no tenen quasi cap diferència ideològica sobre el model de societat, no fóssim prou lúcids per deixar de costat els problemes entre persones i no arribéssim a posar-nos d'acord per a un relleu de l'esperança i de la confiança en el futur d'Andorra.

Ara més que mai cal que la majoria natural, que tots sabem quina és, agafi la responsabilitat de fer un Govern amb un autèntic suport del Consell General.

Estem disposats al pacte, i això vol dir que el contrari ha de nedar i guardar la roba. Això implica renunciar o rebaixar alguns ideals programàtics, de manera raonable, per tal de fer possible que s'acabi la inoperància i el pessimisme.

Els lliberals no tenim cap urgència històrica si no és la de trobar la manera de saber correspondre amb el mandat electoral, que ens obliga a actuar només per al bé del nostre país.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia:

2. Examen i presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de la quota de residents sense treball per a l'any 1994.

Proposició de llei presentada pel Grup Lliberal.

Demana que es llegeixi l'informe de Govern: Sra. Secretària de Sindicatura.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

"Informe sobre la Proposició de llei de la quota d'autoritacions de residents sense treball per a l'any 1994:

1- Anàlisi del text

A l'exposició de motius, el Grup Lliberal fa referència a la Llei de la quota d'immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994, aprovada pel M.I. Consell General el 4 de novembre de 1993, en la qual, de forma textual diu:

“Les noves quotes només resolien les autoritzacions prorrogables de sojorn i treball, la quota especial de sojorn i treball per a la temporada d'hivern, la quota per a administracions i organismes oficials, la quota per a equips esportius i la de treballadors fronterers.”

Cal recordar que les noves quotes resolien també, les autoritzacions de sojorn i treball temporals, i que, el M.I. Consell General en va aprovar 400.

En la mateixa exposició de motius, el Grup Lliberal, afirma que:

“Segons dades objectives hi ha una quantitat important de sol·licituds de persones que compleixen amb els requisits legals i que no poden ser tramitades.”

En aquest sentit, cal preguntar-se quins són els requisits legals que compleixen aquestes sol·licituds que no poden ser tramitades, quan mai no han existit uns requisits legals per a la concessió o el refús de les sol·licituds de residència sense treball.

Per resoldre el problema, el Grup Lliberal preveu:

“... una quota de 500 autoritzacions de residents sense treball per a la resta de l'any 1994, segons el següent redactat.”

La redacció exposada, que es compon d'un article únic, d'una disposició addicional i d'una disposició final, en la present Proposició de llei, continua sense especificar quins han de ser els requisits per a la concessió o el refús de les residències passives.

Si entrem en l'anàlisi de l'articulat de la present Proposició de llei, observem que:

Punt A:

“Article únic: Es fixa una quota de 500 autoritzacions de residents sense treball per a tota la resta de l'any 1994.”

En aquest sentit, cal tenir present que des de l'any 1992 no es concedeixen residències passives a l'Oficina d'Immigració, fins al dia 30 de març de 1994, hi ha aproximadament, 320 sol·licituds de demanda de residència passiva sense resolució.

En el supòsit que es consideri que les sol·licituds dipositades fins a la data a l'Oficina d'Immigració compleixin els requisits legals vigents, en absència d'una definició més clara, disposaríem d'un 180 autoritzacions de residència sense treball per a tota la resta de l'any 1994.

El nombre aproximat de 180 autoritzacions de residències passives, eventualment disponibles per als 9 mesos que resten de l'any 1994, cobriria bastament les necessitats per a aquest període de temps, si tenim en compte que des del 14 d'agost de 1992 s'han presentat unes 320 sol·licituds.

Aquestes sol·licituds han estat acceptades i registrades, però no han estat estudiades.

Punt B:

“Disposició addicional: Per a l'execució d'aquesta Llei s'aplicaran les normes aprovades junt amb la quota d'immigració per a l'any 1992, que romanen en vigor. El Govern establirà, per reglament, els procediments i tràmits interns de l'Oficina d'Immigració i, si s'escau, els diferents impresos que s'hagin de presentar-s'hi.”

D'una banda, cal tenir present que aquesta disposició addicional és copiada de les disposicions addicionals 2ª i 3ª, de la Llei de la quota d'immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994, aprovada pel Consell General el dia 4 de novembre de 1993 i, d'altra banda, cal recordar que en la quota d'immigració per a l'any 1992, aprovada pel Consell General el dia 13 de juliol del 92, no es van preveure normes per a la concessió o el refús de residències sense treball, atès que la quota d'autoritzacions de resident passius es va fixar en zero places. Les normes aprovades en la quota d'immigració per a l'any 1992 que romanen en vigor, van ser:

Títol I - Autoritzacions prorrogables.

Títol II - Treball de menors.

Títol III - Preu de l'autorització.

Així mateix, en aquesta disposició addicional, el Grup Lliberal preveu que el Govern estableixi per reglament els procediments i tràmits interns de l'Oficina d'Immigració i els diferents impresos, deixant de banda els requisits legals per a la concessió o el refús d'aquest tipus de residències.

2- Consideracions de caire general

Les darreres quotes d'autoritzacions de residència sense treball, acordades pel M.I. Consell General, han estat:

- 12 de juny de 1989: quota de 20 persones.
- 13 de juliol de 1990: quota de 350 persones.
- 26 de juny de 1991: quota zero.
- 13 de juliol de 1992: quota zero.
- 4 de novembre de 1993: quota zero.

En data 1 de gener de 1994, a l'Oficina d'Immigració constaven 3.090 autoritzacions de residència sense treball vigents.

D'ençà de tant de temps, és del tot positiva l'existència d'una Llei d'autoritzacions de residències passives, atès que aquest tipus d'immigrants provoquen, en principi, i un cop assegurada la cobertura social adient, menys despeses per a l'erari públic que la majoria dels treballadors estrangers que arriben dia a dia al Principat. I d'acord amb l'exposició de motius de la present Proposició de llei, és del tot evident que la no concessió d'aquest tipus de residents esdevé incongruent i perjudicial per al Principat d'Andorra.

Tanmateix, la concessió o el refús de residències passives sense l'existència d'un marc legal pot esdevenir, també, perjudicial per al país, no podent reglamentar, tal i com es preveu en la disposició addicional de la present Proposició de llei, les consideracions exposades posteriorment per a la concessió o el refús de residències sense treball, atès que en aplicació de l'article 40 de la Constitució del Principat d'Andorra, aquesta qüestió s'ha de regular mitjançant una llei qualificada.

Tenint en compte l'exposat, cal definir, en primer lloc, qui són considerats residents passius i quins són els requisits legals que permeten la concessió o el refús de residències sense treball, de la forma més objectiva possible i, en segon lloc, quins tipus d'autoritzacions de residències passives es concedeixen, atès que els diversos decrets vigents en matèria de residències sense treball no ho han definit mai.

Primer:

S'entén per resident passiu la persona que desitja fixar la seva residència al Principat d'Andorra, sense la necessitat d'exercir-hi cap activitat remunerada i/o assalariada i que reuneix les condicions suficients de solvència social i econòmica.

En l'àmbit europeu, es considera que la residència efectiva significa una permanència d'una durada mínima de sis mesos.

D'entre els residents passius, cal diferenciar en:

- Residents rendistes.
- Residents jubilats. Un criteri a retenir podria ser, en aquesta matèria, que aquest tipus de residents, a més dels requisits esmentats, demostrassin gaudir d'una pensió de jubilació no inferior al doble de l'import mínim fixat pel Govern.

Existeixen dos tipus de sol·licituds de residència sense treball:

A- Les sol·licituds normals (règim general)

B- Les sol·licituds per reagrupament familiar (règim particular).

En ambdós casos, els sol·licitants s'han d'acollir a la normativa vigent.

Correspon al M.I. Sr. Cap de Govern concedir, denegar o degradar les autoritzacions de residència sense treball.

A- Règim general:

Els requisits que s'han de tenir en compte per a la concessió inicial d'una autorització de residència sense treball, el refús inicial d'una autorització d'una residència sense treball, la concessió de renovació d'una autorització de residència sense treball i per al refús de renovació d'una autorització de residència sense treball, han de ser, entre altres:

- Ser major de 18 anys.
- L'acreditació suficient de solvència econòmica del sol·licitant.
- La certificació de cobertura o assegurança social pública o privada suficient per a malaltia i vellesa.
- No tenir antecedents penals.
- La procedència dels sol·licitants.
- L'habitatge (determinar tres hipòtesis: afavorir el lloguer, la venda o el lloguer i la venda, tenint en compte les necessitats del país).
- La contribució econòmica.
- La determinació, a partir de l'anàlisi aprofundida de cada un dels dossiers, i amb les particularitats que calgui preveure per als residents de renom, de la ferma voluntat dels candidats de residir, sense exercir una activitat laboral, al Principat d'Andorra, un període superior als sis mesos.

B- Règim particular: reagrupament familiar.

Totes les demandes de residència sense treball dels ascendents i descendents a càrrec que conviuen en el mateix domicili del sol·licitant principal, s'entenen com a demandes de reagrupament familiar, han de complir els mateixos requisits que el demandant principal i es comptabilitzen fora de quota.

Segon:

En virtut de la normativa vigent, les cartes de residència sense treball, és a dir, que no comporten autorització per treballar a Andorra, són de les següents classes:

1- Carta de residència temporal: s'atorga discrecionalment, i té una validesa per un any, i es pot renovar per dos períodes d'igual duració.

2- Carta de residència ordinària: s'atorga als titulars d'una carta de residència temporal durant tres anys consecutius, té una validesa de tres anys i es pot renovar per dos períodes d'igual duració.

3- Carta de residència privilegiada: s'atorga als titulars d'una carta de residència ordinària durant sis anys i té una validesa de cinc anys i es pot renovar per períodes d'igual duració.

Conclusions:

El Govern valora positivament, en un sentit general, que s'obrin les quotes actualment tancades a nous residents passius, per les conseqüències positives que això pot comportar per al nostre país. Malgrat això, el Govern considera necessari vincular l'efectiva admissió de nous residents passius a l'establiment, per via de llei i en cap cas de reglament, tal i com es desprèn de l'article 40 de la Constitució, dels criteris i requisits legals que han de complir les diverses categories de residents, jubilats o rendistes.

Edifici administratiu, l'informe és del 13 d'abril del 94."

El M.I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Proposo de suspendre la sessió fins a dos quarts de cinc de la tarda.

(Són les 13h55)

(A les 16h30 es reprèn la sessió)

El M.I. Sr. Síndic General:

Reprenem la sessió.

Recordo que estem al segon punt de l'ordre del dia:

2. Examen i presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de la quota de residents sense treball per a l'any 1994.

S'ha llegit l'informe elaborat pel Govern.

Passem al debat de totalitat. Dono la paraula al Sr. Marc Forné en representació del Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de llei que ha presentat el Grup Lliberal per a la quota de 500 autoritzacions de residents sense treball, va ser una iniciativa que nosaltres vam prendre

conscients que hi havia una aturada d'aquest tema, des de feia temps.

Hem vist per l'informe del Govern —que és molt competent— que hi ha molta feina a fer. Es van fer —com els Consellers que hi havia llavors ho saben, més que nosaltres— moltes lleis en pocs dies i, pel que sabem, en la Llei que havia de parlar d'aquest tema es va tornar a deixar la quota a zero i no s'havia fet res fins en aquest moment. Malgrat haver presentat el Projecte de llei, nosaltres, aviat estarem en el tràmit normal d'aquesta Llei, és a dir, que ara nosaltres demanem que sigui acceptada pel Consell perquè sigui passada a la comissió corresponent.

Hem rebut l'informe del Govern, el qual ens serveix per refermar la nostra opinió que calia fer-ho, calia fer-ho aviat. Entre altres coses, l'informe diu, per exemple, que n'hi haurà de sobres, em sembla 180 per a la resta de l'any, en fi, el nombre de 500 és un nombre aleatori totalment; potser no caldria ni parlar de 500. Potser aquesta Llei portada a la comissió corresponent es podrà consensuar amb tots els grups d'esmenes parcials, que pràcticament siguin esmenes a la totalitat, encara que no ho puguin ser, però hi ha manera de millorar-la moltíssim i és la nostra intenció que sigui millorada i que sigui consensuada pel màxim de grups, possiblement tots, pel que hem parlat.

Per tant, es tracta que fins i tot aquesta Llei es pugui arribar a treballar amb la col·laboració del Govern, és a dir, que el Govern ens doni els mitjans tècnics, com ha fet amb aquest informe, per desenvolupar-la dins de la Comissió i que la Comissió la pugui presentar a través dels diferents grups, millorada i al més aviat possible. Perquè és evident que els temps no estan com per renunciar a qualsevol mesura positiva de cara al país, com diu també el Govern.

Sobre si hi ha alguna discrepància —com a opinió personal— alhora de decidir si realment cal que sigui una llei qualificada o no, el que sí que hem constatat és que a la Constitució es parla que les lleis que deneguin els drets o retirin els drets a alguna persona sí que han de ser lleis qualificades, però no veig que siguin així les lleis que regulen l'atorgament del dret de residència, perquè és un dret que no és un dret absolut; per tant, potser no cal que sigui una llei qualificada. Però, malgrat tot, no seria gaire traumàtic que ho hagués de ser tampoc; ens fa l'efecte que com a llei ordinària serà suficient.

Sí que té raó el Govern quan diu que les condicions objectives d'atorgament de residència han de ser per llei com diu la Constitució. I, de la mateixa manera, no obstant això, que hi ha hagut durant molts anys una pràctica que s'ha fet quan no era competència d'aquest

Parlament, el Govern, pel que m'imagino, deu està aplicant, per exemple, expulsions avui dia, i no sé si hi ha unes condicions regulades en algun lloc que diguin com el Govern pot denegar una residència actual, que equival pràcticament a una expulsió del país.

Per tant, crec que aquesta Llei, evidentment, s'ha de millorar. És simplement un guió presentat tan aviat com vam poder, perquè s'hi pogués treballar.

En la mateixa línia, ens agradaria fer la mateixa cosa, i ens sap greu de no haver-ho fet abans, amb una llei que permeti cobrar taxes a la justícia, per exemple, que també estan paralitzades des del mes de setembre de 1993. Hi estem treballant, i potser també demanarem de fer-ho conjuntament amb tots els grups i també amb el Govern. Per què no? Esperem que aquesta Llei pugui anar a comissió i una vegada en la comissió corresponent, es desenvolupi i es pugui consensuar entre els grups que vulguin, i es pugui treure tan aviat com es pugui, perquè el que és cert és que Andorra no té per què renunciar a allò a què d'altres països, sobretot petits, renunciïn.

Tampoc no s'ha de dir que només n'hi hauria 180 i en sobraria. El fet és que la gent que presenta demandes de residència sense treball ho fa avui dia sabent que no se li tramitaran. Si quedés oberta aquesta possibilitat amb unes condicions i amb uns requisits, probablement n'hi hauria moltes més, perquè ara el que passa és que molta gent que voldria venir a residir a Andorra potser se'n van a algun altre lloc, i ja no presenten la demanda aquí. Per tant, és positiu que ho fem al més aviat possible i, en aquest sentit, hem precipitat una mica la tramitació, i demanen als altres grups parlamentaris que permetin passar-la a la comissió i continuar la seva tramitació parlamentària. És tot. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo parlaré en nom del Sr. Vicenç Mateu i jo mateix, com a consellers d'IDN. No sé si el Sr. Francesc Rodríguez Rossa vol fer alguna intervenció com a integrant del Grup Mixt. La nostra intervenció evidentment li dóna temps de sobres; en tot cas, si volgués fer-la, vull dir, que la faci.

El Sr. Francesc Rodríguez Rossa diu que no.

D'acord.

Els consellers d'IDN integrats en el Grup Mixt hem analitzat la Proposició de llei presentada, així com l'informe on es recull el criteri del Govern i hem escoltat, així mateix, les paraules del Sr. Marc Forné en la presentació d'aquesta Proposició de llei.

De tot això, entenem que cal prendre en consideració el text proposat pel Grup Lliberal, malgrat les llacunes que pugui presentar, i que ells mateixos reconeixen, independentment de la idoneïtat del nombre retingut de les 500 quotes proposades.

El fet que des de l'any 1990 no s'hagi concedit cap autorització de residència sense treball, i que en aquests moments hi hagi pendents de resolució al voltant de 320 demandes, sembla evident que fa necessària l'obertura d'una quota que serveixi, si més no, per regularitzar aquesta categoria de residents.

Tanmateix, i coincidint amb les apreciacions del Govern, creiem que cal establir des d'aquest text, els requisits legals que facin operativa la Llei.

Pensem especialment en la definició de la residència passiva, de les seves diferents categories i dels criteris que han de regir el seu atorgament o la seva denegació.

Es tracta, com es diu en l'informe citat, de requisits que no estan definits i que, d'acord amb la Constitució, potser correspon al Consell la prerrogativa d'establir-los per via de llei qualificada.

Això, cas de prendre en consideració la Proposició de llei presentada, no ha de comportar cap problema tècnic, atenent que per via d'esmena es pot incorporar al text presentat l'articulat complementari que escaigui.

Una altra cosa serà el caire polític d'aquests requisits legals, tot i que la importància dels requisits d'aquesta categoria de residents és comparativament inferior a la dels que han de regular altres categories de residents.

IDN, d'acord amb els objectius exposats en el nostre programa electoral, vincularà aquests requisits a una coherència amb els objectius socio-econòmics de l'Estat. Tant pel que fa a costos sanitaris, a costos d'educació, a costos ambientals etc., com a aspectes com l'integració, entre d'altres, i això, en el marc del respecte més escrupolós, cal dir-ho, dels drets adquirits, i de la situació de totes aquelles persones que ja resideixen legalment al país.

De totes formes, som conscients que aquestes quotes obeeixen al fet de no disposar encara, i d'una forma lamentable, d'una legislació reguladora de la immigració.

Entenem, i així es desprèn del que dèiem abans, que és urgent, doncs, la promulgació d'una llei marc d'immigració que, conjuntament amb un nou codi de la

nacionalitat, ens permeti definir d'una manera efectiva el model de societat que volem per a Andorra. A IDN ens comprometem a treballar-hi, i confiem a confluïr en aquesta tasca amb la resta de grups parlamentaris.

Per acabar, com que tant en l'exposició de motius com en l'informe queda perfectament argumentada la necessitat d'obrir una quota per als residents sense treball, no ens estendrem en d'altres consideracions.

Concloquem, doncs, que la valoració que fem de la Proposició de llei és essencialment positiva, independentment del que dèiem del nombre i dels apartats especials. És essencialment positiva, dic, i el nostre vot serà favorable a la seva presa en consideració. És tot gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana està d'acord a prendre en consideració la Proposició de llei presentada pel grup parlamentari Unió Lliberal, tot i que també comparteix els raonaments del Govern, manifestats en el seu informe de data 13 d'abril de 1994. En conseqüència, creiem que la futura llei de la quota d'autoritzacions de residència sense treball ha d'establir els principis de la Proposició de llei d'Unió Lliberal, ampliada amb els criteris manifestats pel Govern en el seu informe. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres, hem escoltat la lectura, hem escoltat les conclusions a què arriba el Govern i hem escoltat també el Sr. Marc Forné en el seu parlament i, efectivament, doncs, sembla ser que la necessitat d'una llei que ampari aquestes quotes, aquesta obertura o reobertura de les quotes de residents sense treball, és imprescindible.

El que nosaltres ens preguntem és si són un sistema, si aquesta autorització es podria donar o es podria acordar tot i que la llei encara no estigui aprovada o encara no estigui presentada. Nosaltres, en tot cas, sí això fos possible, pensem que la proposta del Grup Lliberal

mereixeria el nostre suport, en el cas que fos possible obrir aquesta quota d'acord amb la normativa tradicional que regia aquestes autoritzacions, que s'havien donat fins l'any 89 o 90. Si no fos així, llavors ens hauríem d'apuntar perquè es fes la Llei, i també aprofitem el suggeriment que ha fet el Sr. Marc Forné, si no ho he entès malament, que fos el propi Govern qui tramités el Projecte de llei o que ens ajudi tècnicament.

El M.I. Sr. Síndic General:

En principi, la Proposició de llei si avui és aprovada en totalitat, seguirà el seu procediment normal. Una altra cosa és que el Govern participi en el treball dins de la Comissió Legislativa. A mi m'ha semblat entendre això per part del Sr. Marc Forné.

Heu acabat Sr. Antoni Cerqueda? Sí.

Per Nova Democràcia, passo la paraula al Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

A propòsit de les residències sense activitat de què el grup Nova Democràcia és totalment favorable, són matèria, per a nosaltres, d'una reflexió important per tal com han de representar una font d'ingressos per a l'erari públic. A fi que no sigui únicament el promotor immobiliari l'únic beneficiari d'una situació que, en contrapartida, provoca a l'Administració un augment important de la despesa, per tal com ha d'obtenir les infraestructures i els serveis necessaris que generen una inflació a l'interior, cosa que impossibilita els ciutadans andorrans i residents per a l'adquisició d'un habitatge, per la gran especulació que és genera en aquest sector.

Així doncs, creiem que cal legislar una llei que reguli no solament les residències passives, sinó que igualment estableixi uns criteris necessaris i rigorosos amb la contribució a l'Administració pública. Per això, creiem que seria important tornar aquesta llei al Govern, perquè prepari i faci arribar un Projecte de llei que reculli la voluntat exposada per a la regulació i el control, d'una forma exhaustiva de la situació actual, tant pel que fa a les residències passives com pel que fa a la seva contribució.

També ens agradaria saber, referent a les residències de sojorn i treball, si el Govern ha pres alguna decisió per a l'any 94.

El M.I. Sr. Síndic General:

En principi, si el Govern vol contestar, però en tot cas, el tràmit per a les preguntes no és aquest.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Començaré, contestant la pregunta que ha fet últimament el grup ND.

Per al 94 no s'ha pres cap decisió.

Referent a la problemàtica que s'ha discutit aquí, sobre aquesta matèria, he de dir que des del punt de vista jurídic, el Govern no té cap intervenció perquè, i reafirmo les paraules del Sr. Síndic, penso que no hi pot haver, llevat que ho acordi el Consell General, una devolució de la llei al Govern, perquè hi ha hagut un grup parlamentari que l'ha proposat i, per tant, ha de seguir el curs normal. Però el Govern està disposat a col·laborar, oficiosament si es vol, amb els grups parlamentaris que ho desitgin, per fer una proposta de modificació o d'addició a la llei que ha presentat UL.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Travesset per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies, Sr. Síndic

Bé, des de l'Agrupament la meua intervenció intentarà de ser igual de breu que la Proposició de llei presentada pel Grup Lliberal.

Tot i això, veient la bona predisposició de tots els grups parlamentaris, per la nostra part, treballarem en aquesta Proposició de llei presentant totes les esmenes d'addició i de modificació que siguin necessàries en aquest articulat únic, a fi i efecte que molt properament aquesta Llei vegi la llum. Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs procedirem a la votació, per veure si s'accepta la Proposició de llei presentada pel Grup Lliberal.

Sí, és sí a la llei. No, és no a la presa en consideració de la llei.

Votació:

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció

M.I. Sr. Marc Forné Molné: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Abstenció

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateus: Abstenció

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 22 Sí i 5 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs s'accepta de posar a tràmit la Proposició de llei i, tal com es va acordar en la Junta de Presidents, s'obrirà el tràmit d'esmenes corresponent i passarà a la Comissió Legislativa d'Afers Socials.

Passem al punt tres de l'ordre del dia, que és un dels punts afegits aquest matí:

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit presupostari per fer front a les despeses de mobiliari i d'informàtica de l'Adminis-

tració de Justícia, no pressupostades en el Projecte de llei del pressupost per a 1994.

En aquest cas, passo la paraula al Govern, Sr. Jordi Mas.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. Síndic.

Aquest Projecte de llei, de caràcter extraordinari, ha estat presentat pel tema del mobiliari de justícia. Amb relació aquest Projecte de llei, l'esmena que havia presentat el grup parlamentari ND al Projecte de pressupost per un import de 50 milions de pessetes, que era un import arrodonit, perquè encara no es tenien les valoracions exactes i precises de tot el que era mobiliari i material divers que anava en aquesta partida. En la partida de 58 milions de pessetes hi ha hagut un problema de transcripció d'un punt que no correspon a mobiliari. Aleshores, demanaria que la proposta d'esmena de 50 milions de pessetes fos la que es retingués per al crèdit extraordinari, si pogués ser.

El M.I. Sr. Síndic General:

El que proposarien és una modificació de les xifres.

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Exactament, és la modificació de l'article del Projecte de llei en el sentit d'incrementar-lo, és a dir, la partida es deixaria en 50 milions de PTA, exactes, que no vol dir que això sigui el que és, perquè moltes d'aquestes coses encara no han estat ni adjudicades. Encara no tenim els costos valorats i no sabem exactament la quantitat.

El M.I. Sr. Síndic General:

És a dir, que foren les xifres que figuraven en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Si no hi ha oposició per part de cap Conseller.

D'acord? Doncs s'accepta.

Queden, doncs, les xifres modificades tal com figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Si el Govern vol afegir alguna cosa més? No.

Passo la paraula als grups parlamentaris. Representants del Grup Mixt: Sr. Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, nosaltres votarem i anunciem que votarem favorablement aquest i el segon crèdit extraordinari, el que fa referència als ajudants de mestre. També voldria lamentar que haguem d'anar a crèdits extraordinaris en una cosa en què em sembla que el Govern hauria de tenir més cura de preveure, per no trobar espectacles d'aquesta mena.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana? No pren la paraula. Coalició Nacional Andorrana? No pren la paraula. Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, nosaltres votarem favorablement. Diguem que ja era hora que el Govern es decidís a presentar això com Déu mana, perquè ja ho vam dir en el debat de totalitat el dia 5 d'abril de 1994, i en coherència amb el que vam dir hem de votar això, perquè és una necessitat per a l'Administració de Justícia.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No pren la paraula. Agrupament Nacional Democràtic? No pren la paraula.

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Bé, faré referència a les paraules que ha dit el Sr. Mateu. Amb relació únicament als ajudants de mestres, s'ha constatat que hi ha un error. Ningú no és perfecte, un error mecanogràfic, i voldria fer un suggeriment en aquest aspecte: tots els Parlaments quan passa això tenen un mecanisme especial per resoldre bé en el moment de la votació del pressupost. Llavors, jo demanaria que s'estudiessin aquests mecanismes per copiarlos i adoptar-los o afegir-los en el Reglament del Parlament. Però s'ha de tenir en compte que un error hi pot ser sempre, material, no polític; material, el polític hi és sempre, el material no és tan freqüent com el polític.

El M.I. Sr. Síndic General:

Recollim el suggeriment.

Passem, doncs, a la votació. Sí, és sí al Projecte de llei. No, és no al Projecte de llei.

Sr. Cerqueda?

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Sí, amb la manifestació que hem fet expressament o per silenci.

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, és per assentiment, efectivament.

Queda aprovada per assentiment? Sí.

Passem al punt quatre de l'ordre del dia:

4. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a les despeses de personal del Ministeri d'Educació, no pressupostades per un error de transcripció en el Projecte de llei del pressupost per a 1994.

El Govern? No pren la paraula. De fet el Sr. Cap de Govern ja n'ha parlat.

Grups parlamentaris: Grup Mixt? No pren la paraula. Agrupament Canillo-Massana? No pren la paraula. Coalició Nacional Andorrana? No pren la paraula. Nova Democràcia? No pren la paraula. Grup Lliberal? No pren la paraula. Agrupament Nacional Democràtic? No pren la paraula.

Doncs, s'aprova per assentiment.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17h)